

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 10 Maja v. s. 1829 Roku.

FRANCYA:

Paryż dnia 27 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Onegdaj po Mszy ś. dał Król Jmć prywatne posłuchanie Hrabiemu *Pozzo di Borgo*, Posłowi Cesarско-Rossyyskiemu przy dworze tutejszym.

Vice-admirał *de Rigny* przybył z *Tulonu* do tutejszej stolicy, gdzie, jak słyhać, krótko zabawi; bandera jego powiewa jeszcze na okręcie *Conquerant* w przystani tulońskiej.

Mówią, iż Marszałek *Maison* wróci z *Morei* na fregacie *Dido* do Francyi.

Obecność mniemanego ajenta Baszy egipskiego, który ma mieć szczególne polecenie od swego pana, jest teraz przedmiotem wszystkich rozmów. Mówią, że poselstwo to dotyczy się prośbienia Francyi o radę: jakie stanowisko ma zająć pómieniony Basza w ciągu terażniejszej wojny między Rossyą a Portą. Porta żąda nie tylko zasiłków pieniężnych, ale i kontyngensu z wojska i statków. *Mehemed* chciałby się, tak z ekonomicznych, jako też z politycznych względów, uwolnić od obowiązków iennicznych; lecz na to nie może się odważyć bez silnej pomocy Chrześciańskich Mocarstw.

Nayważniejszém zapytaniem, jakie nowy Minister spraw zagranicznych ma do rozwiązania, jest teraz sprawa portugalska: bo chociaż sprawa Wschodu nie równie jest powszechniejszym interessem politycznym, nie jest jednak jeszcze tak daleko doprowadzoną, aby Francya mogła w niej coś ostatecznie obrać. Naywiększą wątpliwością jest to, że nie masz jednności pomiędzy Wielkimi Mocarstwami Europy, w zamiarach gabinetu Tuilleryyskiego a gabinetu *St. James*, w którym to celu jeździł był Xiążę *Polignac* do *Paryża*, ale bez żadnego skutku.

Stronnictwa nie są zadowolone z mianowania Xięcia *Laval* Ministrem spraw zagranicznych. Mniemają, że ta nominacya jest tylko tymczasową, że nawet jey Xiążę przyjąć nie może, przez wzgląd, iżby się nigdy na mownicy nie mógł ukazać, dla zdawania sprawy ze swego wydziału, z powodu organiczney wady w wymowie swojej. (Masie mocno jąkać). Dziennik *Postaniec Izby* twierdzi przeciwnie, iż nie widzi żadney przeszkody do przyjęcia tego urzędu, i że żaden *Montmorency* nie zawiódł dotąd zaufania Monarchy, ani mu też uchybił. Z resztą ludzie nayprzeciwniejszych zdań, oddają sprawiedliwość jego cnotom prywatnym. W zdaniach swoich politycznych ma się Xiążę *Laval* więcej ku prawey, niż lewey stronie zbliżać.

— Dnia 29 —

Zdaje się rzeczą niewątpliwą (pisze *Dziennik handlowy*), iż tylko 4 pułki nasze pozostają w *Morei*, to jest, dwa w *Patras* i zamku *Morei*, jeden w *Nawarynie*, oraz jeden w *Koronie* i *Modonie*.

Marszałek *Maison*, w odpowiedzi swojej na list Przesesa Grecyi, podany mu przez admirała *Miaulis*, wyraził między innemi: „Mocarstwa sprzymierzone nie zaniechają nieukończonemu jeszcze dzieła swego, i dawać będą opiekę Grecyi; honor wkłada na nie ten obowiązek, co dostateczną jest rękojmią jego wypełnienia.”

Gazeta Codzienna twierdzi, iż Pan *Labbey*

de Pompieres ponowi wkrótce swój wniosek, względem oskarżenia przeszłych ministrów.

Izba Deputowanych. Dnia 24 b. m. przyjęła Izba większością 217 kresek przeciw 127 projekt do prawa, tyczący się uposażenia Parów, a d. 27 b. m. przyjęła prawie jednomyślnie (bo 264 kreskami przeciw 8) projekt względem przetopienia starych pieniędzy złotych i srebrnych. Na początku posiedzenia, Baron *Lepelletier d'Aulnay* złożył rapport Kommissyi o projekcie do prawa, względem żądanych nadzwyczajnych dodatków na rok etatowy 1828. Wydatki w pómienionym roku powiększyły się o 71 milionów 389 000 franków, z których przeszło 50 milionów przypada na Ministerstwo wojny i marynarki. Zdający rapport wynurzył życzenie, aby Ministrowie trzymali się w obrębach etatu, gdyż inaczej próżną byłoby rzeczą przedstawiać budżet Izbie.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Izba deputowanych na tajnem posiedzeniu dnia 28 z. m. zatrudniała się, jak mówią, wnioskiem Półkownika Barona *Laguette de Mornay*, względem zanieśienia prośby do Króla, o przełożenie prawa zabezpieczającego członkom legii honorowej zaległą pensyą od roku 1814 do 1820. Aby nie powiększyć wydatków krajowych radził Pan *Mornay* wspomniane zaległości zaspokoić z uposażenia samej legii honorowej i w tym celu szczególny plan przedłożył. Vice-Hrabia *Lemercier* i Pan *Mehin* popierali mocno ten wniosek, lecz sprzeciwiał mu się minister skarbu, twierdząc, że prawo z roku 1820 uważać należy za formalną ugodę pomiędzy krajem a kawalerami legii honorowej, że podług niego prawa ostatnich na przyszłość uznane, ale żądania na przeszłość raz na zawsze powinny być oddalone. Jenerał *Sebastiani* mówił z zapalem przeciw temu sposobowi uważania rzeczy. Niepodobna, rzekł między innemi, powołanemu prawu wsteczną moc nadać, aby się pozbyć ciężaru świętego długu.” Pan *Faure* utrzymywał, że to pytanie musi być rozhierane pod względem prawnym, finansowym i politycznym, aby już raz położyć koniec corocznie wznowianym żądaniom członków legii honorowej. Mimo to jednak postanowiła izba, gdy przyszło do głosowania względem propozycyi Pana *Mornay*, że jey nie należy brać pod rozwagę. Ze 50 członków lewego środka głosowało znowu przy tej okoliczności z prawą stroną i prawym środkiem.

Gdy Król onegdaj szedł na mszę w towarzystwie *Delfina*, *Delfinowej* i Xiężny *Berry*, napotkał na drodze do kaplicy zamkowej przybyłych niedawno do *Calais* trzech Chińczyków, którzy się tu już znajdują. Przedstawił ich ubranych ponarodowemu Królowi Jmci, xiądz *Etienne*, jeneralny prokurator zgromadzenia. Podług swego zwyczaju, padli oni na kolana z nakrytą głową i pozdrowili po trzykroć Króla, dotykając czołem ziemi. Naystarszy z nich nazwiskiem *Józef Ly*, miał potem następującą przez siebie ułożoną w języku chińskim mowę, którą Xiądz *Etienne* złożył Królowi w łacińskim i francuzkiem tłumaczeniu, a z których pierwsze sam *Ly* uskutecznił. „Szczęśliwi jesteśmy, wielki i wspaniały Królu, że możemy złożyć Waszey Królewskiej Mości, hołd głębokiego uszanowania, i oświadczyć nayżywszą

wdzięczność wszystkich chrześcian chińskich. Boską pochodnię wiary przynieśli nam misjonarze, lecz wiemy, że to winniśmy łaskawości Ludwika Sgo, Waszey Królewskiej Mości dostojnego poprzednika, i pobożności ś. p. brata Króla męczennika. Gdy jeszcze teraz szczęśliwi jesteśmy tych apostołów mieć pomiędzy nami, i co dzień widzieć ich liczbę wzrastającą, pewni jesteśmy, że to jest skutkiem jedynie wysokiey i potężney opieki, jaką Wasza Królewska Mość masz nad zgromadzeniem S. Łazarza, które nam ich przysłało. Oby Bóg Wszechmocny tak nieocenione dobrodzieystwa godnie nagrodzić raczył! Nam zaś niech wolno będzie, Najjaśniejszy Panie, prosić, abyś przyjął te zapewnienia nasze, że we wszystkich chrześcianach chińskich masz Wasza Królewska Mość pokorne i wdzięczne dzieci." Potém Król Jmć raczył rozmawiać niejakis czas z cudzoziemcami, używając za tłumacza Xiędzia Etienne.

Kuryer francuzki zbija pogłoskę, jakoby Hrabia Peyronnet przed kilką dniami opuścił Paryż. Miał się on jeszcze znajdować na ostatniem posiedzeniu izby parów.

Dopiero wczora spótziewano się tu Vice-admirała Rigny.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 23 kwietnia, przyjęto prawo, według którego, kraj odstępuje bezpłatnie miastu Paryżowi gmach giełdy z przyległościami, pod warunkiem, ażeby miasto dobudowało potrzebne jeszcze budowle, i gmach cały utrzymało ciągle w dobrym stanie. Pan Pellet de Lozère uważał się przy téy sposobności, iż rząd tak wiele ze skarbu łoży na korzyść miasta Paryża. Na co, pytał się mówca, podwójny rząd kolosalnych posągów, uciążających również most Ludwika XVI jak budżet krajowy? Prefekt Depart. Sekwany (Chabrol) odpowiedział na to, iż Paryż nie jest prostą tylko gminą municypalną, lecz raczej niezmierną stolicą i mieszkaniem jednego z najsilniejszych w Europie Władców. Tylko w stolicy można skutecznie działać na postęp sztuk. Francya zajmuje jedno z najsilniejszych miejsc w ucywilizowanej Europie, a zbytek wielkiego miasta, przynosił ciągle wielkie korzyści pod względem skarbowym! Bogaci cudzoziemcy napływają ze wszech stron i oddają swoje pieniądze za korzyści i rozkosze, które znajdują w tém mieście."

Według nowego planu, korpus lekkiey artylleryi zostanie zniesiony i przyłączony do artylleryi zwyczajney, która odtąd składać się będzie z 10 Legionów pieszey i konney artylleryi, tudzież pociągów. Constitutionel uważa, iż plan ten przynajmniej co do głównego sztabu, nie jest wcale ekonomicznym. W czasie, kiedy Griboanval postawił artylleryą francuzką na tak poważney stopie, składał się sztab główny z 2 jenerałów poruczników i 7 marszałków polnych. Według nowego urzadzienia należeć będzie do niego: Jeden jenerał inspektor, 7 jenerałów poruczników, 14 marszałków polnych, 20 pułkowników, nie licząc 10 pułkowników przy legionach i t. d.

ANGLIA.

Londyn dnia 26 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiej).

Podług prywatnych wiadomości z Paryża, teraźniejsze ministerium francuzkie zapewne się utrzyma z niejakimi modyfikacyami: gdyż o powrocie dawnych ministrów ani pomyśleć nie można, a Król miał się oświadczyć przeciw wniesieniu właściwych liberalistów. Donoszą oraz, iż między Anglią i Francją panuje jak największa zgoda co do mającey się zachować polityki względem Wschodu. Xiążę Polignac ma mieć nieograniczone pełnomocnictwo dla znoszenia się w tej mierze z Xięciem Wellingtonem; mówią nawet, iż ten ostatni pisuje często listy do Króla Jmci francuzkiego.

— Dnia 28 —

Według gazety *Morning-Chronicle*, Margrabia Barbacena otrzymał rozkaz, aby z młodą Królową Portugalską wrócił do Brezylji. „Jakoż (do-

daje rzeczona gazeta), nie mogła dłużej tu bawić, kiedy rząd nasz postanowił nie wdawać się po nieprzyjacielsku w interessa między Brezylją a Portugalią. Mniemamy, iż młoda Królowa wyjedzie dziś z *Laleham* i przybędzie do tutejszey stolicy, dla przyjęcia srebrnego berła i kopii ustawy konstytucyjney od znajdujących się tu Portugalczyków. Hrabia *Palmella* udał się do Francyi, gdzie chce żyć prywatnie."

Na giełdzie tutejszey nie wątpią o pomyślném powodzeniu oręża Rossyyskiego w tegoroczney kampanii przeciw Turkom; szczególniej wiele wagi przywiązują do znakomitych zdolności nowego Wodza Hrabiego *Dibicza*.

Stychać, iż Lord *Cochrane* pisal do bawiacego tu brata swego, iż w pierwszych dniach maja wyjedzie z Paryża do *Odessy*.

— Dnia 30 —

Wczoray były pokoje u Króla Jmci w pałacu *St. James*, co nim nastąpiło, dał Monarcha posłuchanie ministrowi *Peel*. Najpierw przyjął Xiążąt *Kumbertand* i *Gloucester*, oraz przybyłego wczoray Xięcia Sasko-Koburskiego *Leopolda*, a potém zagranicznych Posłów i Ministrów; następnie udał się do sali tronowej, i usiadłszy na krześle z poręczami, z kolei przyjmował hołd uszanowania od innych osób, które się tym czasem w przyległej sali zebraly. Między obecnymi zwrócił szczególniej uwagę Pan *O'Connell*; że zaś już dawniej był przedstawiany Królowi Jmci w *Dublinie*, teraz więc nie został wprowadzony, i tylko zrobił niski ukłon Monarsze, który go bardzo łaskawie przyjął.

Xiążę *Polignac*, poseł francuzki, mocno choruje, i dla tego nie mógł się znajdować na pokojach. Z radością (pisze gazeta *Gouicet*) możemy donieść, iż wspomniany Xiążę ma się nieco lepiej, lecz nie tak prędko trzeba się spodziewać zupełnego wyzdrowienia.

W *Leeds* odprawilo się także liczne zgromadzenie obywateli, i postanowilo podać Parlamentowi petycyą o zniesienie przywileju Kompanii Wschodnio-Indyjskiej.

PARLAMENT.

Izba wyższa. Dnia 28 b. m. Xiążę *Norfolk*, oraz Lordowie *Clifford* i *Dormer*, jako Parowie Rzymsko-Katolicy, wykonali nową przepisaną przysięgę, i zajęli swoje miejsca. Margrabia *Landsdowne*, odłożył do dnia 4 maja wniosek, aby izbie złożono pisma, tyczące się zarządu Irlandyi przez Margrabiego *Anglesea*.

Izba niższa. Pan *Hume* zapowiedział dnia 28 b. m., iż dnia 19 maja domagać się będzie wyznaczenia komisyi do rozstrząśnienia praw zbożowych, aby stało cło było ustanowione:

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Wczoray wieczorem zgromadził się znowu Parlament pierwszy raz od czasu swojego odroczenia. W izbie wyższej zasiadło trzech katolickich parów; Xiążę *Norfolk* i Lordowie *Clifford* i *Dormer*, nie byli wprowadzeni jako nowi parowie, ale tylko złożyli swoje legitymacye (*writts*). Ciekawość sprowadziła mnóstwo widzów, a szczególniej kobiet. Margrabia *Landsdowne* oświadczył w imieniu Margrabiego *Anglesea*, który dla istotney słabości nie mógł się znajdować, że ten ostatni w przyszły poniedziałek zrobi wniosek względem przełożenia papierów, dotyczących się piastowania przez niego władzy namiestnika w Irlandyi. Na zapytanie Xięcia *Wellingtona*, jakie on przez te papiery rozumie? odpowiedział Margrabia, że dokładnie nie wie, ale zasiągnie w tej mierze wiadomości i oświadczy Xięciu życzenia jego przyjaciela. Pomiędzy podanemi petycyami zasługują szczególniej na uwagę: jedna mieszkańców miasta *Dublina* względem zniesienia ścieśnień w obywatelskich prawach dla żydów; druga kupca londyńskiego względem rozstrząśnienia przepisów o monopolium herbaty wschodnio-indyjskiej kompanii. W izbie niższej oznajmił Pan *Hume*, że 19 maja przedstawi swój wniosek względem

Zastąpienia przepisanej w najnowszym bilu zbożowym skali celnej pewnym podatkiem. Pan Gombourne przedstawił w imieniu Sir James Mackintosh wniosek względem przełożenia odpisów lub wyciągów dokumentów, dotyczących się stosunków pomiędzy Anglią a Królem Jmcią chrześcijańskim aż do dnia 21 maja. Bil o handlu jedwabiem Pana Fitzgerald został powtórnie odczytany. Na wniosek Pana Hobhouse ustanowiono komitet dla rozpoznania niektórych nadużyć w administracji kościelnej.

Wszystkie zawakowane lub zawieszone konsulatory angielskie w państwie tureckim mają być obsadzone. Były pierwszy sekretarz poselstwa P. Turner, udaje się ze swoją rodziną do Konstantynopola. Odjechał tam już także jenerałny Konsul Cartwright. Konsulostwo w Smirnie dostanie się Panu Richard Brant, a Pan Werry po czterdziestoletniej służbie będzie pobierał całkowitą pensję. Dotychczasowy konsul w Alexandryi będzie jenerałnym konsulem w Egipcie po zmarłym Panu Salt.

Opactwo Westminsterkie o mało nie stało się pastwą płomieni, jak nie dawno Münster w Yorku. Onegdaj wieczorem po 10 godzinie spostrzegli w nim stróża ogień; powszechny zrobił się rozruch, i każdy biegł gasić pożar, tak iż wkrótce nieszczęśliu zapobieżono, i mała tylko szkoda zrządzona została. Sprawca pożaru uciekł pobocznymi drzwiami, które siłą wyłamał; przedsięwzięte jak najszybsze śledztwo nie zdołało go dotąd wykryć.

— Dnia 1 maja. —

Jego Królewiczowska Mość Xiążę Klarencyi nie wychodzi z pokojów w wiejskiej swojej majątności Anschy. Mówią, że dostojny Xiążę cierpił w ostatnich dniach kilka razy spazmy, tak dalece, iż się już zaczęto obawiać o jego życie, atoli teraz ma się już lepiej. Nagłe to załamanie Jego Królewiczowskiej Mości, szczególnie na Xięciu Wellingtonie zrobiło głębokie wrażenie i dało powód do kilku narad.

Wielu tkaczy jedwabiu z Spitalfields, dręczonych głodem, żebrze u przechodzących o jałmużnę lub tylko o kawałek chleba. Wszystkie składki dla nich były dotąd niedostatecznymi, ponieważ wszystkich jest do 20,000, a nie mają zatrudnienia. Jutro będzie znowu koncert na ich korzyść, do którego także przyłoży się Panna Sonntag, przybyła do tutejszej stolicy przed kilku dniami.

Podług doniesień z Dublina, odbyło się tam 25 z. m. na giełdzie zbożowej zgromadzenie dla obmyślenia środków, na mającą się złożyć przez cały naród dla Pana O'Connell daninę. Po odczytaniu kilku listów, w których autorowie przychylają się do tego zamiaru, miało rozmaite mowy pochwalne, a gdy obecni podpisali się na złożenie 421 funtów szter., zgromadzenie rozeszło się.

H I S Z P A N I A.

Mudryt dnia 15 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Ministrowie znowu się pojednali i zdaje się, iż są teraz bardzo zgodni. Pan Calomarde dał nowy dowód swojej zręczności, zapobiegł bowiem niezgodzie. W samej rzeczy było to w swoim czasie, ponieważ przeciwnicy ministerium oczekiwali tylko sposobnej chwili, aby przyspieszyć jego upadek.

Doneszą z Orihuela, iż dnia 6 b. m. o godzinie 2 rano dało się uczuć znowu mocne trzęsienie ziemi; lecz szczęściem nie trwało długo. Uważano, iż osoby cierpiące dawniej bóle reumatyczne, zostały, za nastaniem trzęsienia ziemi, od nich uwolnione. Czy to jest skutkiem przestraszenia czy wpływu elektryczności, dosyć, że tak jest istotnie.

Żywioty zdają się rozszerzać klęski i w innych częściach Hiszpanii. W obu dwu Kastyliach burzliwy wicher porobił wiele szkody. Tu deszcz pada dzień i noc potokami. Osobliwszą jest, iż

w jednej wielkiej części dawnej Kastylii, mianowicie na równinach *W Valladolid*, taka panuje susza, iż zaledwie można spodziewać się jakiegokolwiek żniwa. Tam także jak tu, szumią nieustanne burze, a co większa, godziłem największego zastanowienia jest zjawiskiem, iż burze te w dawnej Kastylii sprawują tak wielki upał, a przeciwnie w Nowej wielkie zimno.

Przełożenie, które Królewsko Kadyxskie ekonomiczne towarzystwo przyjaciół kraju podało Monarsze dnia 23 grudnia r. z., miało dać powód do ogłoszenia *Kadyxu* wolnym portem. W tém przełożeniu wyliczono naprzód wszystkie ofiary, jakie *Kadyx* poniósł, i skreślono obraz wszelkich cierpień i uszczerbków, jakich miasto i handel doznawały. Następnie odpowiadało towarzystwo na zarzuty czynione przeciwko uznaniu miasta *Kadyxu* wolnym portem, jakoby to miało przywieść do upadku krajowe rękodzielnie. Namieniono w przełożeniu, iż *Gibraltar* w obecnym stanie rzeczy nierównie większą szkodę czyni hiszpańskim rękodzielniom, niżeli jakikolwiek bądź port wolny. Królewskie postanowienie uznające *Kadyx* wolnym portem pod dniem 21 lutego 1829 roku zawiera 8 artykułów. Wspomniane towarzystwo kadyxskie ułożyło dnia 1 marca adres podziękowania do Króla.

— Dnia 16. —

Doneszą z Valladolid iż tam trąba powietrzna utworzyła się w środku miasta i zrządziła wielkie szkody. Oczekujemy bliższych wiadomości w tej mierze. (K. W.)

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 2 maja.

Cesarz Jmć raczył Szefostwo pułku Huzarów, którego Szefem był zmarły Landgraf Hessen-Homburg, powierzyć Jenerałowi Geramb; i oddał pułk ten nosi nazwisko Geramb-Huzarów: (z *Kor. War.*)

WIELKIE XIĘZTWO POZNAŃSKIE.

Poznań dnia 4 maja.

W dniu 17 b. m. nastąpi poświęcenie JW: JX. Teofila *Polickiego*, na Arcy-Pasterza Archidiecezji Gnieźnieńskiej i Poznańskiej. (z *Gaz. War.*)

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 20 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 11 b. m. Cesarzsko-Rossyyski Poseł przy Stolicy Apostolskiej, Xiążę *Gagarin* dał w mieszkaniu swoim w pałacu *Pamphili* świetny wieczor dla J. C. M. Wielkiej Xiężny Rossyyskiej *HELENY*. Towarzystwo zabawiwszy czas niejaki w 8 salonach oświetlonych i pysznie przybranych, udało się do obszernej galerii, gdzie Angielskie Damy przedstawiały obraz sławnych *Sybill Rafaela*, a później obraz *Matki Grachów Camucciniego*: Rossyyskie zaś Damy obraz *Herodiady Guidona Reni*. Wykonano potem koncert instrumentalny i wokalny.

Miedzy cudzoziemcami tu bawiącymi, znajdującymi się także obadwa synowie Xięcia *Wellingtona*.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 26 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Jeden z tutejszych Dzienników pisze: „Doczekamy tego, iż Xiążę *Wellington*, o którego wejściu do Ministerium tak krzyczano z początku, w końcu zostanie jedynym konstytucyynym Ministrem, którego imię żyć będzie w pamięci ludów.”

Dziennik *Goniec Niderlandzki* zawiera artykuł pod napisem: *Jenerał Jackson i Ameryka*, w którym pompatycznie utrzymuje, iż północni Amerykanie, skazując na swoje dzieci, często mówią: „Oto są waleczni, którzy kiedyś posłużą do zdobycia *Mexyku*.” Dziennik ten, lub też jego Korespondent, północny Amerykanin czy Niderlandz

czyk, wystawia z zapałem szczęście dla całego świata, gdyby Zjednoczone Stany, które wybrały Prezydentem Jenerała *Jackson*, podbiły kiedyś *Mexyk*, nawet całą Amerykę, i przez to całemu światu przepisywały prawa.

— Dnia 3 maja. —

Pan *Dedel* wrócił z poselstwa swego do *Rio-Janeiro*, i zdaje się, iż cel swego tamże pobytu, to jest zawarcie traktatu handlowego między naszym a Brezyljskim rządem, osiągnął z zadowoleniem naszego Ministeryum.

Prawo o wolności druku przyjęła nakoniec druga Izba większością 84 głosów przeciw czterem, po znacznych poprawkach, na które rząd zawolił.

Mniemają, iż posiedzenia Stanów powszechnych, ukończone zostaną w ostatnich dniach maja.

PORTUGALIA.

Lizbona dnia 15 kwietnia.

Minister Sprawiedliwości został oddalony; na jego miejsce Hrabia *Bastos* wybrał innego, to jest Pana *Barbosa de Megehaes*. (z *Gaz. War.*)

PRUSSY.

Berlin dnia 9 maja.

Odebrano tu wczoraj listy kupieckie z *Wiednia* donoszą o rozeyściu się pogłoski, iż Xiążę *Laval-Montmorency*, Peset Francuzki przy Dworze tureckim wymówił się od przyjęcia urzędu Ministra spraw zagranicznych. (z *Gaz. War.*)

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 30 kwietnia.

Królewicz Bawarski następca tronu, i Xiążę *Otto* w towarzystwie ochmistrza swego, rozpoczęli dnia 25 b. m. podróż piechotą w niektóre nąpiękniejsze okolice Królestwa. (z *Gaz. War.*)

TURCYA.

Stambuł dnia 12 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Gazeta Florencka donosi z *Korfu* pod dniem 12 kwietnia: „Pisma publiczne Greckie obeymują szczegółowy rapport o zajęciu przez woysko Greckie warownego stanowiska *Litada* przy brzegu *Negrepontu*, naprzeciw *Zeituni*. Grecy okazali w stoczony bitwie waleczność i karność woyskową; Turkom, którzy bronili bateryy, dozwolono wyysć z bronią. Lekarz *Brouton* troskliwie opatrywał ranionych Greków oraz Turków, których na korwetę *Perseverance* sprowadzono. Grecy zabezpieczyli działa i zapasy wojenne, znalezione w bateriach, a potem zupełnie rozrzućli baterye, które im do dalszych działań nie są pomocne. Miasto *Livadya* jest także w mocy Greków, posiadających teraz całą wschodnią Grecyą.

Od granic tureckich 18 kwietnia.

Odebrane w *Florenicy* listy z Grecyi donoszą, iż Hrabia *Capodistrias*, Prezes Grecyi, który objeżdża Peloponez, bywa wszędzie przyymowany jak dobroczynny i opiekuńczy Anioł, a sama obecność jego bardziej utwierdza jedność i porządek, niż długa praca innych osób.

Gazeta Florencka donosi z listów z *Korfu* pod dniem 8 kwietnia o zajęciu warowni *Lepanto* przez Greków, przydając, iż osada Turecka tej twierdzy, bardzo mało w żywność opatrzonej, zawarła układ względem jej poddania. Po upadku *Nostizy*, której osada, stosownie do kapitulacyi, została sprowadzona na statkach Greckich do *Prewezy*, woysko Greckie zajęło także *Carvassari* i obwód *Macrinoro*. Po połączeniu się z niem Kapitanów *Valto*, *Radovizi* i *Zomerica*, którzy dawniej nie walczyli za sprawę Grecyi, wkroczyli także Grecy do obwodu *Arta*, i zaczęli blo-

kować *Prewezę* od strony lądu. Całe nadbrzeże, osadzone Turkami, od *Missolungi* do *Murto*, ogłoszono za będące w stanie zamknięcia, i tym celem flotylla Grecka krążyć będzie przed *Patras* i *Missolungą*. Albania jest ciągle w smutnym stanie; brakuje tam żywności i pieniędzy, a niesnaski między dowódcami trwają ciągle. Okoliczności te ułatwiły bardzo ostatnie przedsięwzięcia Greków, którzy nie bez zasady spodziewają się, iż wkrótce cała Zachodnia Grecya będzie oswobodzoną, a może nawet jedna lub dwie twierdze w *Epirze* zdobyte zostaną.

Taż *Gazeta* donosi dalej, iż Grecy zajmują teraz cały prawie kraj między zatoką *Arta* przy *Korfu* i *Volo* na Archipelagu. Na tej linii posiadają Turcy tylko *Missolungę*, *Livadyę* i *Ateny*, a te mieysca niedługo trzymać się mogą, bo im braknie żywności i potrzeb wojennych. Tym sposobem zdobędą wkrótce Grecy całą przestrzeń, która według ostatnich postanowień Mocarstw sprzymierzonych, ma należeć do nowego kraju greckiego. Przestrzeń pomiędzy międzymorzem *Korynckim* i powyżej wzmiankowaną linią od *Volo* do *Arty*, ma prawie taką rozciągłość, jak *Peloponez*.

List ze *Smyrny* pod dniem 20 marca wyraża: „Oczekują tu przybycia Angielskiego Admirala *P. Pulteney Malcolm* w pierwszych dniach kwietnia. Pod dozórca urzędu celnego, uda się do *Tarsus*, na brzegach *Karamanii*, dla wykonania firmanu zakazującego bezpośredniego wywozu płodów krajowych do Europy.”

List z *Nawarynu* pod d. 30 marca wyraża: „Gdy deszcz cokolwiek ustał, przeto będą mogły bydz teraz dalej posuwane ulepszenia tutejszych warowni, które tego mocno potrzebują. Także wkrótce ukończy się organizacya regularnego woyska greckiego; wszakże według powszechnego mniemania mieszkańców, organizacya ta nie osiągnie swojego celu, jeżeli Pułkownik *Fabvier* nie otrzyma dowództwa nad ubóstwiającą go milicyą. Jenerał *Durrieu*, którego przeznaczają w mieysce *Fabviera*, jest oficerem mogącym łatwo poprowadzić do zwycięztwa dywizyą Francuzką; lecz nie byłby w stanie utrzymać w posłuszeństwie nawet jednego batalionu Hellenów; albowiem trzeba jak *Fabvier* wycierpieć z niemi wszystkie trudy, i kilka lat dowodzić, ażeby zyskać ich zaufanie.”

Powszechna Gazeta Niemiecka donosi od granic Serwii pod d. 13 kwietnia: „Sułtan żąda coraz więcej od narodu, a w tym samym stosunku wzmaga się nieukontentowanie całej ludności. Głośno uskarżają się już na nowe pogłówne, na gwałtowne nabory rekrutów, i opłakują stan rzeczy, który wyczerpa wszystkie zasoby Porty, a nie przyniesie jej zapewne żadney korzyści. Sułtan przedsiębierze rzecz śmiałą, bez względu na to, iż umysły w stolicy są oburzone. Niepodobna jest wyrachować skutków, jeśli mu się nie powiedzie. Nie można mu zaprzeczyć rozumu; zna także położenie rzeczy, ale z natury jest nieprzyjacielem wszelkich przyzwoleń, i tylko wtenczas skłoni się do uległości, gdy będzie uważał, iż duma jego nie będzie obrażoną, i że Mocarstwa odwołują się do jego wspaniałomyślności. Ogólnie nie poymują Turcy układów w znaczeniu europejsko-dyplomatyczném, a główną nietrafnością we wszystkich dotychczasowych układach było, iż tak właściwie z niemi postępowano, ażeby więcej od nich wymódz uległości i przyzwoleń, niż im w zamian wynagrodzenia dawano. Przygotowania w woysku, co do liczby, i rozkazy na przypadek odwrótu wydane, mianowicie, aby wszystko po drodze pustoszone, są straszne.”

Pozwolono drukować. Zpołecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzęczywisty Radca Stanu i Kawalera.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 10 Maja v. s. 1829 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 5 maja.
(z Ruskiego ławalida).

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, w towarzystwie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA JEGOMOŚCI MICHAŁA PAWŁOWICZA, w pożądanym stanie zdrowia raczył przybyć do twierdzy *Dyneburga*, jak było naznaczone w marszrucie, dnia 27 kwietnia o godzinie 6tej wieczorem, pomimo tego, że drogi jeszcze nie we wszystkich miejscach były suche, i stawiały pewne trudności.

Tegoż wieczora CESARZ JEGOMOŚĆ raczył oglądać twierdzę, i był wcale zadowolony z robót, które spieszenie są wykonywane, pomimo nadzwyczajnego wylewu rzeki *Dzwiny*. Teraz woda znacznie się zmniejszyła, jednakże trzyma się jeszcze wyżej 6ciu stop nad zwyczajną.

Dnia 28 stawili się przed CESARZEM JEGOMOŚCIĄ PP. Jenerałowie, i NAYJAŚNIEJSZY PAN, wysłuchawszy mszy ś. w soborze twierdzy, raczył oglądać garnizon, złożony z 2go batalionu pionierów i 2ch batalionów piechoty półkow Xiążęcia Wilhelma i estońskiego. Potym CESARZ JEGOMOŚĆ, odwiedziwszy szpital wojskowy, był bardzo zadowolony z odznaczającego się utrzymania chorych i panującego tam wzorowego ochędstwa. W ostrogu twierdzy, w koszarach i w szkole junkrów, znalezione były przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ również należytym porządek.

Wszyscy znajdujący się w *Dyneburgu* PP. Jenerałowie, mieli zaszczyt być zaproszonymi do stołu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI na obiad.

Dnia 29 oczekują przybycia do *Dyneburga* NAYJAŚNIEJSZY CESARZOWY JEYMOŚCI i JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY Tronu Wszech-Rossyx, a 30go postanowiony wyjazd NAYJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA w dalszą drogę do *Warszawy*.

DONIESIENIA OD WOYSKA.

Dnia 6 kwietnia.

Podług wiadomości, otrzymanych z *Szumli* pod 28 marca okazuje się, że Wielki Wezyr znajduje się już w tej twierdzy, mając przy sobie 12 t. regularnego woyska, nie licząc nieregularnego; i że oczekiwane są tam nowe posiłki.

— D. 9 kwietnia. —

Główna kwatera przybyła do miasta *Galacu*.

(Journal de St. Petersbourg.)

Galac 16 kwietnia.

Główna kwatera, po przeniesieniu się d. 4 do *Rossiechty*, 5go do *Faleci*, 7go do *Kalsrasz-Rogożeni*, a 8go do *Formoszica*, przybyła do *Galacu* d. 9.

Wszystkie woyska, które zimowały na lewej stronie Dunaju, wyruszyły do miejsc, oznaczonych na zebranie się. Drogi już są w dość dobrym stanie, ale rzeki wylane stawiają jeszcze niejakie przeszkody posuwaniu się kolumn.

W ogólności, nieprzyjaciel dosyć się spokojnie zachowuje. Z tém wszystkiém, kiedy niekiedy pozwala sobie kroków zaczepnych, które zwykle wychodzą na jego zgubę. Tym sposobem d. 30 marca, Turcy z okolic *Widdynu*, celem wtargnienia do Małej - Wołoszczyzny, przeszli przez Dunaj blisko *Rast*. Na pierwszych trzech punktach, bez trudności zostali odparci, ale na ostatnim żwawa zaszła walka. Pięset Turków, którzy wypłynęli d. 16 z *Lom* na łodziach, przybiło do brzegu lewego rzeki, i wzięło się ku wsi *Rast*. Porucznik *Pawłowski*, który tam dowodził kompanii półku tobołskiego, złożoney ze 130 ludzi,

nie wahał się wystąpić ze swą garstką, którą uformował w karre, na spotkanie nieprzyjaciela. Po krótkim strzelaniu, w małej nader odległości, rzucił się z bagnetem na Turków, których złamał i o ucieczkę przyprowadził. Ściągał on ich aż do łodzi, i czterech im odebrał. Sześć innych, zbyt obciążonych uciekającymi, zatoneło, tak, iż z całego oddziału nieprzyjacielskiego, który się był przeprawił przez rzekę, unknęło tylko kilkanaście ludzi: wielka liczba Turków utonęła w Dunaju; prócz tych, 41 było zabitych, a 22ch dostało się w niewolę, między którymi jest *Hassan-Effendi*, iman *Lomski*, który dowodził tym oddziałem. Nam zabito 3 ludzi, a 30 raniono. W kilka dni potem flotylla: *Sylistryjska* i *Ruszcucka* zjednoczyły się, w celu schwytania oddziału Jenerał-majora, *Szyldera*, rozłożonego przy uściu *Boty*. D. 10 kwietnia cztery wielkie statki zbrojne, i wiele pomniejszych, mających na sobie falkonety, a płynących z *Sylistryi*, zarzuciło kotwicę naprzeciw okopów jenerała *Szyldera*, w oczekiwaniu zapewne przyczynienia się flotylli *Ruszcuckiej*. W nocy, jenerał *Szylder*, założył baterią w siłewiu, na brzegu Dunaju, przeciwko flotylli nieprzyjacielskiej, a razem wystawił kilku strzelców na prawy brzeg rzeki. Dnia 13, o świcie baterya zaczęła bić z przodu do nieprzyjaciela, który w tymże czasie miał być wzięty przez strzelców, zaczajonych na brzegu przeciwnym. Przestraszeni Turcy, odcięli liny i umknęli ku *Sylistryi*. Jenerał *Szylder* przedsiębrał puścić się za nimi w pogoni, na kilku łodziach, które miał przy sobie; lecz ukazanie się flotylli *Ruszcuckiej*, złożoney z 9 wielkich statków i 20 szalup kanonierskich, zmusiło go powrócić na miejsce, aby stawić czoło temu nowemu nieprzyjacielowi. Turcy już byli wylądowali o dwie wiorsty powyżej naszego stanowiska, do których statki ich kierowały także swój ogień. Lecz zastraszony dzielnym odporem naszej bateryi i ucieczką flotylli *Sylistryjskiej*, zabrali znowu ludzi na statki, i schronili się za wyspy, leżące blisko wsi *Popi*. W tej rozprawie, nie mieliśmy żadnego zabitego, a tylko dwóch ranionych.

Tyflis dnia 4 kwietnia.

Z *Gruzyi* otrzymane są wiadomości, że w bi-twie d. 4 marca, sam basza trzetylny *Kieja-Ogli*, który dowodził woyskami, raniony został w nogę. Dla czego on powrócił do *Trebizondu*, a dowództwo nad woyskami objął basza *Tutzi-Ogli*, który przywiódł z sobą 5,000 ludzi i ma tam do 17,000 i 6 dział, któremi zajął pozycye między, *Kabule-tami*, *Kintriszami* i twierdzą *Nikolajewską*, i odnawia zburzone przez nas warownie.

— Wilno —

Przybyła tu z *Podola* z rodzicami JPanna *Justyna Tarnawska* 14letnia, która w dniu 20 kwietnia dała koncert na Fortepiano. Licznie zgromadzona Publiczność tutejsza nader była zadowolona z talentu tej młodej artystki, czego dowodziły częste dawane oklaski; amatorowie i znawcy pochlebne o jej sposobności czynią nadzieję, iż jest wiele obiecująca: życzyć pozostaje, iżby Panna *Tarnawska* nie ustawała w tym zawodzie, a ośmielona pierwszym, tyle pochlebnym wstępem, dalszych starań ku wydoskonaleniu nie szczędziła.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

OGŁOSZENIE.

1 По повелѣнію Г. Главнокомандующаго 2ю Арміею, Генералъ Адютанта, Генерала отъ Инфантеріи Графа Дибича объявляется, что въ Одессѣ въ тамошнемъ Комерческомъ Судѣ будуть производиться въ іюнь мѣсяцѣ нынѣшняго 1829 года торги, на заготовленіе и поставку недосѣяющихъ количествъ для продовольствія войскъ съ 1 ноября сего по 1 іюля будущаго 1830 года провіанта, зерноваго фуража и спирту именно:

	Муки или су- харей.	крупъ	Овса или я- чменя	Спир- ту че- ши- рехъ про- баго.
	Четвертей.			ведръ.
По Дунаю, вклю- чая нѣкоторыя пункты Валахіи и Бабадагскую О- бласль.	170500	23977	360000	69600
Въ Базарджикскую Обласль, морскимъ подвозомъ къ Бул- гарскимъ портамъ.	137000	19265	72000	56000
Всего до	307500	43242	432000	125600

Сроки назначаются для торговъ: первый 6, второй 11, третій 14; а для перешоржекъ 19го, 20го и 21го числа того іюня мѣсяца.

Съ тѣмъ, что еслибы небыло желающихъ принять поставку припасовъ по Дунаю въ назначенные пункты за Прутъ и Дунай; то чтобы въ такомъ случаѣ поставка начала была не позже августа и продолжалась такъ, чтобы къ 15 сентября поставлено было не менѣе третьей части пропорціи, къ 5 октября былобы поставлено не менѣе двухъ третей частей, а къ 1 ноября сего 1829 года вся поставка былабы кончена, дабы имѣть время перевезти сѣя припасы далѣе по принадлежности.

Въ прочемъ кондиціи на кои должны были произведены заготовленія и поставки, будутъ объявлены при торгахъ.

Образъ производства и утверженіе сихъ торговъ, Г. Главнокомандующій Арміею предославивъ изволилъ Г. Новороссійскому и Бессарабскому Генералъ Губернатору, Генералъ Адютанту Графу Воронцову.

Также ошъ усмотрѣніи Его Сіятельства зависѣть будетъ: всюли поставку отдасть одному, или въ разныя руки; но при равныхъ выгодахъ для Казны, преимущество принадлежитъ тѣмъ, кои въ разныя руки подрядъ разбирають, согласно существующему на то узаконенію.

Залоги пребудущіе закономъ къ приему допускаемые: для обезпеченія подряда на пшюу часть всей подрадной суммы, и задатки будутъ выданы впередъ тоже пшюу часть подъ особыя залоги рубль за рубль.

Къ симъ торгамъ вызываються желающіе, которыми предварительно общается именемъ Г. Главнокомандующаго Арміею; исправный плашежъ на сроки, безъ осановочный пріемъ припасовъ и ошварженіе всякаго рода прихъсеніи. Глав. Квар. Г. Галацъ 13 апрѣля 1829 года.

Генералъ Интендантъ 2й Арміи Кайсаровъ.
Директоръ Канцеляріи Генъ.
9го класса Чумаковскій.

Zwoli P. Główno-Dowodzącego 2gą Armią Jenerał Adjutanta, Jenerała piechoty Hrabiego Dybicza, ogłasza się, iż w Odessie w tamiecznym Handlowym Sądzie będą się odbywać w miesiącu czerwcu terażniejszego 1829 roku targi, dla przygotowania i dostawy niedostającej ilości na żywność dla woysk od 1go listopada terażniejszego od 1go lipca następującego 1830 roku, prowiantu, furazu w ziarnie i wódki, mianowicie:

	Maki albo sucha- row.	Krup.	Owsa albo jęcz- mienia	wódki 4tey próby.
	Czwterti.			wiader
Nad Dunay, łącząc niektóre punkta Wo- łoszczyzny i Obwód Babadagski.	170500	23977	360000	69600
Do Obwodu Bazar- dzkiego, dowóz morzem do Bulgar- skich portow.	137000	19265	72000	56000
Wogóle do	307500	43242	432000	125600

Terminy nazzaczają się dla targow: 1szy 6, 2gi 11, 3ci 14; a dla przetargow 19, 20 i 21 czerwca.

Z tѣm, iż jeśliby nie było życzących podjąć się dostawy zapasow nad Dunay do nazznaczonych punktow za Prut i Dunay, aby w takim przypadku dostawa zaczęta była nie później jak augusta i przedłużała się tak, aby do 15 septembra dostawiono nie mniej od trzeciej części w propercyi, do 5 oktobra byłoby dostawiono nie mniej od dwóch trzecich części, a do 1go nowembra tego 1829 roku cała dostawa byłaby ukończona, aby mieć czas przewieść te zapasy daley gdzie należy.

Zreszta, warunki na których powinny się odbyć przysposobienia i dostawy, będą objawione przy targach.

Sposob odbywania i utwierdzenia tych targow P. Główno-Dowodzący Armią przesać raczył P. Noworossyyskiemu i Bessarabskiemu Jenerał Gubernatorowi, Jenerał adjutantowi Hrabiemu Woroncowi.

Takoż od uwagi Jaśnie Wielmożnego zależeć będzie: czy całą dostawę oddać jednemu, albo do różnych rąk; lecz przy równych dogodnościach dla skarbu, pierwszeństwo należy do tych, którzy w różne ręce podrad rozbiarają, zgodnie z istniejącemi na to prawidłami.

Ewikcye wymagają się, prawami do przyjęcia pozwolone, dla zabezpieczenia podradu na piątą część całej podradowej summy, i zadatki będą wydane naprzód takż w piątej części pod osobne ewikcye rubel za rubel.

Na te targi wzywają się życzący, którym uprzednio zapewnia się imieniem P. Główno-Dowodzącego Armią, akuratną opłatę na terminy, bez żadney zwłóki przyjmowanie zapasow, i oddalenie wszelkiego rodzaju ucisku. Główna kwatera M. Galac 13 kwietnia 1829 roku.

Jenerał Intendent 2giey Armii Kaysarow.
Dyrektor Kancllaryi Hen.
gtey klasy Czumakowski.

Wilno dnia 10 Maja v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

3 Огнь Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляется, что въ ономъ продававшя будещъ заложенное имѣніе Секунды-Майорши Княгини Екатерины Волконской, состоящее въ Витебской Губерніи Суражскаго Повѣта въ деревняхъ: Каверзахъ, Боркахъ, Трубацевѣ, Ляховкѣ, Грибачахъ, и фольверкахъ: Горшкахъ, Ляховкѣ и Беаменгофъ ревизскихъ мужеска 228, женска 211 душъ; имѣніе сіе съ находящимися въ ономъ винокурнею, водяною мельницею, спроеіемъ, имуществомъ и землею оцѣнено въ 46,433 р. 50 к.; имѣніе сіе продается за неплашежъ слѣдующихъ Банку денегъ по займамъ Княгини Волконской на 12 лѣтъ, 1813 года іюня 3 асс. 11,000 р., и серебромъ 5,000 р., сроки поргамъ назначены будущъ по истеченіи шесши недѣль послѣ сего объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

3 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Sekund-Majorowej Xieźny Katarzyny Wołkońskiej, położony w Witebskiej gubernii Surażskiego powiatu we wsiach: Kawerzach, Borkach, Trubaczewie, Lachowie, Hribezech, i w folwarkach: Horszkach, Lachowie i Beatenhofie, rewizskich ptci męskiej 228, żeńskiej 211 dusz; majątek ten ze znajdującemi się w nim: gorzelnią, młynem wodnym, zabudowaniem, własnością i ziemią, oceniono 46,433 rub. 50 kop., majątek ten sprzedaje się za nieopłacone należnych Bankowi pieniędzy za pożyczką Xieźny Wołkońskiej na lat 12, 1813 roku czerwca 3 ass. 11,000 rub. i srebr. 5000 rub. Terminy do targow oznaczone będą po upłynieniu sześciu tygodni od tego ogłoszenia.

Rządca Kancellaryi Jakób Fiedorow.

3 Rada Mieyska Wileńska w skutek nastątych w oney rezolucyow, zawiadamia publiczność otem: iż w izbie teyże Rady na Ratuszu Wileńskim odbywać się będzie publiczna licytacya na oddanie w jednoroczną i jednoletnią arendowną dzierżawę paszy i karczem jako to: paszy na gruntach nieoromych należących do folwarkow mieyskich Kupryaniszki; i Podwysokie, Wysokie i Podgórze zowiących się, w dniach 6, 7 i 8, a karczem jedney Altermanowska przy trakcie Lidzkim, oraz drugiey Okuszkowa, i trzeciey Porubanka zowiących się przy drodze Raduńskiej sytuowanych do folwarku Podwysokiego należących, w dniach 10, 13 i 14 terażniejszego meamaja, ktoby więc życzył cokolwiek, poudzielnie lub wszystko razem zaarędować, raczy jawić się na licytacyą do Ratusza Wileńskiego. Datt roku 1829 maja 2 dnia.

Gottfried Bartoszewicz R. M. W.

Pismowodca Marcin Pozlewicz.

3 Od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż podług postanowienia tego Rządu 25 tego kwietnia nastątego, naznaczono na oddanie przez podrad reparacyi turemnych ostrogow Grodzieńskiego, Słonimskiego, Wołkowyskiego i Kobryńskiego, a zaś domow skarbowego w Wołkowysku i zajmowanego przez Sądownictwa i Kaznaczeystwo w Słonimie, w Grodzieńskiej Skarbowey Izbie targi 27, 28 i 29 następującego maja, od summy podług śmiet wyliczoney, jako to: na Ostrogi:

Grodzieński 2121 rub. 14½ kop., Słonimski 2060 rub. 20 kop., Wołkowyski 905 rub. 52 kop., i Kobryński 267 rub. 27 kop., a na domy: w Wołkowysku 1245 rub. 24 kop., i Słonimie 3532 rub. 4 kop., na jakowe targi w pomienionych terminach wzywają się życzący ninieyszem z prawneimi ewikcyami.

Dnia 30 kwietnia 1829 roku.

Sekretarz i Kawaler Piotr Ludohowski.

Naczelnik Stołu Cyprian Jahołkowski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Magistratu Wileńskiego, tak z stawającemi, jako i niestawającemi, w referencyi do oświadczeń, dekretów zapadłych uprzednich, a mianowicie ostatecznie 1826 8bra 5 dnia, akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi nakazującego, i 1829 marca 15, adcytacyą Kredytorow z dowodami próbującemi swą należność, jako też i Debitorów, fundusz odpowiedzialny na usatysfakcyonowanie wykazujących, przeznaczającego; oraz wszelkich a wszystkich dowodów; z instancyi Opiekunów dodanych do funduszów nieletnich Antoniego i Juliana Dauszkiewiczów, wyświecających odpowiedź na usatysfakcyonowanie pretensorom, do zeszytych rodziców Stanisława i Maryanny Dauszkiewiczów ścielących stosunki, jako i debitorów odpowiedź wierzyteli stnowiących, oraz licytacyi odbytey pod assystencyą Opieki urzędownie dodaney JW. Michała Sawickiego b. Prezydenta Sądu Ziemskiego Wileńskiego i Kawalera, WW. Piotra Nedeja Radnego Dumy i Józefa Zdankiewicza Adwokata Magistratu Wileńskiego działającej — a mianowicie pretensorom: Urodzonym, Wielebnym, Szlachetnym i Starozakonnym jako: Anastazyi Misiewiczowej matki z dokładem potomstwa, Stanisława Adwokata, Ignacgo Regenta, Misiewiczów; Józefowi Sękowskiemu, Franciszkowi Jęczewskiemu, Elżbiecie Jaroszewskiej, Katarzynie wprzód Parmowej a dopiero Szamatulskiej, Józefowi Biedrzyńskiemu i w stopniu nieżyjącej Antoniny Biedrzyńskiej i jey potomstwu pozostatemu, Arcy Bractwu Szkaplerza świętego przy Kościele Wszystkich świętych będącemu, Janowi i Katarzynie Kabasewiczom, Janowi i Józefowi Kuleszom successorom zmarłego Kuleszy, Onufremu Wołkonowskiemu i Starozakonnym Michelowi i Giecie Zelcerom, Mowszy Braunszwergowi, nieprawym zastawnikom i ukrywającym pod zmównością kondyktową intraty pobierane, oraz dalszym pretensorom bydź mogącym, jednym do kassaty niestusznych stosunków i obliczenia się z intrat pobieranych, tak z tradycyów rozciagnionych, jako też z nieprawney zastawy przed Sąd jednoczasowy powołanym. A z obżałowanemi debitorami do przysądzenia summ, tak za obligami, inskrypcyami, kartkami, rachunkami należnych, a mianowicie nayprzód: iż obżałowani zawiniacie do massy za kartami. Bienkuński Mostowniczy złch 52 gr. 20, Tomasz Czerwkowski czerw. złch sztuk 15, 1806 januaryi 25 dnia, Giec Antoni za kartą złch 366 groszy 20, i za rachunkami złch 172 groszy 12, Jerzy Salmonowicz Rotmistrz 1806

februaryi 14 czerw. złch 3, Ignacy Łabecki 1807
 septembra 24 rubli srebr. 6, Sankowski Filozofii
 Doktor xbra 21 dnia złch polch 44, Johanna
 Batokiewiczówna 1808 januaryi 2 dnia rubli sr.
 15, Jan Elss marca 30 złch polch 79, i za ra-
 chunkiem złch 11 groszy 20, Tomasz Klukowski
 maja 15 złotych polch 234 groszy 5, Stanisław
 Zaleski julii 3 dnia złotych 39, Michał Grabo-
 wski Adwokat 20 7bra złch 96, X. Uliński de
 penitentia Kanonik marca 8 złch 30, Tomasz Ko-
 złowski maja 14 złch 222, Dymiński Typograf
 7bra 18 złch 94 i osobno złch 12 gr. 5, Filip
 Korzeniewski xbra 11 dnia złch 36 gr. 18, I-
 gnacy Giećewicz R. W. Pol. 1809 januaryi 19
 złotych 61 gr. 20, Michał Krupski junii 13 zł.
 65 gr. 10, X. Rytło augusta 9 złch 40, Gu-
 bernski Sekretarz Koszelew 1810 maja 15 rubli
 srebr. 50, Jerzy Froben 7bra 1 dnia złch 106
 gr. 20, Józef Janowski 8bra 13 dnia rubli sr. 6,
 Dominik Szamatulski 8bra 13 rubli sr. 6 i za
 rachunkiem złch 3, Łaniewski Furman augusta
 30 złch 80, Józef Poźlewicz januaryi 15 złotych
 136 gr. 11, Buywen Deputat 9bra 22 rubli sr.
 3, Jan Józef Koziół Sędzia 1812 januaryi 18
 rubli sr. 24, Gasper Koziół Deputat febr. 4 dnia
 rubli srebr. 34, Wincenty Sawicki junii 5 dnia
 czerw. złch 20, Antoni Łubnicki 1814 xbra 8
 złch 20, Jerzy Staszewski 1815 xbra 29 rubli
 srebr. 15, Johan Podacki xbra 2 rubli sr. 15 i
 za rachunkiem złch 34 gr. 16, Jan Kabasewicz
 1815 junii rubli srebrnych 300 i za rachun-
 kami złotych 189 groszy 12, Kleofas Porębski
 1816 9bra 12 za kartką złotych 4, Wincenty
 i Tekla Holezuchowie februaryi 1 dnia złotych
 794 groszy 17, Józef Michałowski, a w stopniu
 jego sukcesorowie 1816 febr. 5 złotych 24 gr.
 5 za inskrypcją i za rachunkiem złotych 27 gr.
 20, Misiewicz 1818 marca 14 za rewersem za
 futro wzięte rubli srebr. 40, Tenże Misiewicz
 januaryi 16 9bra 2 dnia rubli srebr. 6 i osobno
 1824 aprila 24 rubli sr. 13, Cech Zarębacki za
 rachunkiem złch 211, Wincenty Juniewicz Ty-
 tularny Sowiernik za kartką złch 92 gr. 11, za
 przelewem 1820 maja 15 na sukcesorach Ku-
 leszy rubli srebr. 64, Wincenty Letowt złch 6,
 Jan Sakowicz podług porachunku złch 181 gro-
 szy 9, Józef Goydanowicz za dokumentem złch
 1,000 i rachunkiem złotych 31; a zaś z obżato-
 wanemi debitorami podług regestrów zawinają-
 cemi, jakoto: od roku 1810, 1812, aż do roku
 1821. Alexandrowicz Regent złotych 11. Arens
 Kapitan złch 5 gr. 25. Teodor Afframowicz zło-
 tych 145 gr. 25. Aszczepków złch 3 gr. 20. A-
 lexander złotych 4 groszy 20. Abram żyd złoty
 1 groszy 25. Błyszczakiewicz Regent złotych 19.
 groszy 20. Breipner szewc złch 70. Bandanelli
 Jakób złch 14. Buyko Jakub złch 7. Berko fur-
 man złch 10 gr. 20. Berko Leybowicz złch 14
 gr. 11. Budzko złch 7 gr. 20. Balczewski złch
 8. Biatecki złch 10 gr. 26. Betzold złotych 25
 groszy 23. Batokiewiczówna złch 6 gr. 20. Ber-
 kowski Burm. złch 22 gr. 20. Balukiewicz Sa-
 fiannik złch 3 gr. 10. Budrewicz złch 6 groszy
 20. Boniszewski Stefan złch 3 gr. 20. Bondzie-
 wicz Ignacy złch 34 gr. 6. Bratkowski złotych
 94 gr. 28. Bochanow złch 21 gr. 25. Berko
 Mowszowicz z żoną swoją złch 3 gr. 11. Chmie-
 lewski Adwokat złch 14. Czudowski złch 6 gr.
 16. Ciechański Kapitan złch 16 gr. 5. Czyż
 Szambellan złch 13 gr. 4. Chołstowski złch 44

gr. 20. Cybulski Ekonom złch 185 gr. 5. Czerw-
 kowski złotych 22. Ciszko gr. 20. Czabin Kwar-
 złch 28 gr. 20. Chirurg Tyszkiewicz złch 7.
 Cedler Aptekarz złch 231 gr. 10. Chruł i Chru-
 łowa złotych 52 gr. 8. Drozdowski Komornik zł.
 3 gr. 22. Dymitr Kupiec złch 20 gr. 23. Du-
 kszynski złch 18 gr. 20. Duchnowski złch 2 gr.
 10. Dawrowski złoty 1 gr. 12. Dzwonkowski zł.
 7. Daszkiewicz Xiądz złch 10 gr. 24. Dausz-
 kiewicz Gasper złoty 1. Dauszkiewiczowa Ga-
 sprowa złch 11 gr. 10. Dobkiewicz Sekr. złch 5
 gr. 24. Dumolin młodszy złch 26 gr. 21. Eys-
 smont złoty 1. Eysmont Antoni złch 5. Eysmont
 Adam złch 2 gr. 18. Froland złoty 1 groszy 22.
 Froben złch 51 gr. 28. Fiederowicz złotych 6.
 Freyss złch 2. Fiałkowski złch 6. Frum złch 56
 gr. 5. Fiper złch 4. Felczober złch 15. Frac-
 kiewicz złch 5 groszy 15. Franciszek złch 2 gr.
 10. Grzymatko złch 9 gr. 18. Grzegorzewski zło-
 tych 4 gr. 10. Gieryng złch 10. Gollib malarz
 złch 48 gr. 10. Gierowicz Adwokat złch 14 gr.
 10. Gieryc złch 4. Galiński złch 5 gr. 10. Gie-
 dróyc zł. 7 gr. 15. Gaściewski zł. 11 gr. 4. Garlim-
 ski złch 38 gr. 10. Galimski Joachim złch 2 gr.
 2. Grudziński złch 10 gr. 20. Grzybowski gro-
 szy 29. Guwerner Ciechański złch 7 gr. 15.
 Horoszo Mularz zł. 22 gr. 20. Hrehorowicz Aktor
 złch 16 gr. 10. Hirsz Furman złch 7 gr. 25.
 Humanowicz Strapezy złch 20 gr. 19. Hess Lin-
 nik złch 12 gr. 16. Hryniewiczowa złch 94 gr.
 20. Hryniewicz syn jey złch 8 gr. 12. Janson
 orgamayster lub jego sukcesorowie złch 100 gr.
 9. Jabłońska Praczka złch 22 gr. 10. Jocz Ad-
 wokat złotych 79 gr. 10. Jelliniewicz złotych 12.
 Jagiełłowicz złch 2. Jaglicki złotych 2. Joachi-
 mek złch 4. Jakub złch 5 gr. 10. Jurewicz zło-
 tych 24 gr. 17. Icko żyd złch 2. gr. 20. Jus-
 kiewicz złch 8 gr. 14. Issajow Kupiec złotych
 16 gr. 6. Jankowski Starszy Zarębaczy lub jego
 sukcesorowie złch 10 gr. 25. Jurewiczowa zło-
 ty 1. gr. 10. Iwaszkiewicz Solennik złch 76 gr.
 20. Jurkiewicz z Antokola złotych 3 gr. 14. Jan-
 czewski Józef złch 5. Iwan Iwanowicz Loszkow
 złch 15 gr. 10. Ignacy Jasiński złch 34 gr. 11.
 Jaroszewski złotych 12 groszy 17. Jankowski Rze-
 źnik młodszy złotych 3. gr. 10. Kończa Pisarze-
 wicz złch 6. Kuczewski Woźny lub jego sukces-
 sorowie złch 2 gr. 25. Kostro Baltazar złch 6
 gr. 28. X. Kulwiec Kanonik lub Sukcesorowie
 złch 10. Kaczanowski złch 2. Kazinski lub suk-
 cesorowie złch 8 gr. 25. Kamiński muzyk złch
 6 gr. 20. Krukowski Regent lub Sukcesorowie
 złch 30. Kototowski złch 4. Kmiczewski złch 6.
 Kaszuba złch 3. Klimowiczowa Rach. złch 6 gr.
 20. Kozakiewicz złch 70 gr. 17. Krzyżanowski
 złch 58 gr. 27. Kruszyński zł. 1 gr. 22. Kar-
 czewski Kuchmistrz zł. 16 gr. 20. X. Korza zł.
 70. Kulesza Kwartalny złch 19 gr. 15. Kudel-
 ski złch 286 gr. 6. Kłosińska Kuchmistrzowa zł.
 3 gr. 15. Kal Ratman zł. 2. Koreywa złch 7.
 Konopka Adw. zł. 1. Knof stary złch 7. Ku-
 lesza złch 7. Knof młodszy złch 154 gr. 11. Ko-
 zarin u PP. Benedyktynek złch 2. Kościńiewicz
 złch 182 gr. 16. Kochanowski złch 5 gr. 23. Ko-
 złowski Kucharz złoty 1 grosz 1. Kasper Kape-
 lusznik złch 4 gr. 4. Kuczewski zł. 1 gr. 8. Ko-
 zubski złch 2 gr. 15. Kościńiewicz złch 172 gr.
 6. Kalinowski złoty 1 groszy 8. Karol groszy 18.
 Cech Zarębacki złch 212. Leyko złch 45 groszy
 20. Lipski złch 12 gr. 15. Lachowicz Zarembacz

złch 3 gr. 10. Lachowicz Ad. złch 21 gr. 15. Lorc Stolarz złch 19 gr. 17. Łaszakiewicz złch 13 gr. 10. Łukaszewicz Zarembacz złoty 1 gr. 10. Libelt złch 9 gr. 5. Łosicki lub jego sukcesorowie złch 71 gr. 15. Lau złch 230. Liebidiew Sekret: złch 2. Ługumowski złch 8 gr. 5. Łabecki Józef złch 6 gr. 20. Lisowski złch 8 gr. 1. Ługayto złch 5 gr. 2. Łabecki złch 7 gr. 3. Łopata złch 13 gr. 10. Lutecki złch 7 gr. 3. Ładomski złch 7 gr. 10. Mikulewicz złch 5 gr. 10. Makowski stary złch 4 gr. 1. Mituszyn złch 17 gr. 15. Mithkiewicz złch 38 gr. 17. Minkiewicz stary złch 27 gr. 2. Miskowski złch 18 gr. 7. Manin złch 7 gr. 26. Malewski Kotlarz gr. 26. Milewski złch 31 gr. 17. Malewicz Pisarz Dumy złch 96. Maciejewski Nikodem złch 11 gr. 10. Majewski stary złch 16 gr. 26. Michałowski Ogrodnik złch 2. Malinowski Aktor złch 8 gr. 12. Mikiśz Radny złch 22 gr. 28. Markowski starszy złch 16 gr. 26. Max Aktor złch 35. Mejer Adwokat złch 61 gr. 10. Mejer Adwokat stary złch 5. Makasiejew złch 7. Miskowski złch 180 gr. 12. Miedzichowski złch 5 gr. 3. Maciejewski złch 19 gr. 16. Matuszewicz gr. 18. Mikulski Ekonom złch 2. Miechowicz szewc zł. 3 gr. 6. Majewski złch 8 gr. 14. Mowsza żyd zł. 10 gr. 5. Mejer Stolarz złch 4 gr. 6. Maciejewski złch 19 gr. 26. Notacki złch 4. X. Nosowicz złch 22 gr. 20. Niwiński i sukcesorowie złch 67. Nekszyński złch 4. Niewiarowski zł. 6 gr. 13. Niskowski gr. 15. Norman Woźny złch 22 gr. 9. X. Nikotay Pastor zł. 8 gr. 20. Orłowski Radny złch 14 gr. 5. Oranowski Woźny złch 8. Olszewski Adam zł. gr. 9. Oswicimski złoty 1 gr. 14. Olechnowicz gr. 20. Żyd Owsiey złch 66. gr. 16. Pawtowski Bur. złch 13 gr. 26. Polakow złch 8 gr. 10. Podgurski złch 13 gr. 10. Pleskaczewski Stolarz złch 3 gr. 10. Paszkiewicz Szambellan lub jego sukcesorowie złch 14 gr. 9. Piasecki i jego Sukcessorowie złch 22. Pożlewicz Regent Magistratu złch 51 gr. 14. Podbięta Regent złch 6 gr. 20. Pininski złch 5 gr. 20. Paszkiewicz Kazimierz złch 9 gr. 20. Peter Włoch złch 5 gr. 20. Pietkiewicz zł. 1. Pożlewicz Zarembacz złch 16. Peterczycowa zł. 8. Preterysusz złch 22 gr. 20. Palczewski Antoni złch 9. gr. 20. Pomer złch 20 gr. 15. Pietkiewicz Kapitan złch 117 gr. 18. Petersylli Kowal złch 62 gr. 20. Putkowski złch 37 gr. 15. Refeld złch 2 gr. 24. Rożycki złch 8 gr. 12. Rogowski Aktor złch 49 gr. 14. Rutkowski Aktor złch 6 gr. 22. Rudolf Kowal złch 8. gr. 10. Rewkowski Adwokat złch 42 gr. 10. Rutkowski Zarembacz złch 5. Romanowski Furman złch 4 gr. 5. Romanowski Krawiec złch 15 gr. 5. Rudolf złch 19 gr. 20. Rodziewicz z Antokola złch 6 gr. 20. Romani stary złch 20. Redelman Jubiler złch 114 gr. 5. Redelmanowa złch 20 gr. 10. Rybiński złch 13 gr. 12. Rehr gr. 15. Rutkowski złch 9 gr. 20. Święcicki Franciszek złch 12 gr. 20. Szapiński złch 12 gr. 8. Sledziwski złch 2. Snarski złch 12 gr. 25. Szyller złch 77 gr. 15. Sawicki złch 9 gr. 5. Święcicka stara złch 8 gr. 20. Sądecki złch 3 gr. 7. Szejer Aptekarz złch 3 gr. 14. Szydłowski złch 8 gr. 20. Sciepora złch 3 gr. 20. Skarżyński Stolarz złch 5 gr. 28. Siderowicz Pisarz lub Sukcessorowie złch 26 gr. 25. Szklennik Adwokat złch 41 gr. 20. Statkowski Radny złch 70. Szulewicz złch 2 gr. 20. Seweryn zł. 24.

Swirski Kwartalny złch 36. Sobotkowski zł. 32 gr. 10. Spodoba złch 27 gr. 15. Szyk Krawiec złch 10. Skibiński złch 20. Szreyber złch 4. Siemwruk złch 2 gr. 2. Szwenbergier złch 12 gr. 10. Szamatulska złch 6. Starzewski złch 2. Stefanski złoty 1. Suchocki złch 3. Szczerżewski złch 13 gr. 14. Świętorzecki Kwar. zł. 1 gr. 12. Sierżpiński złch 6 gr. 20. Skrypkin złch 11 gr. 25. Sosnowska Rybaczka złch 14. Sekretarz Gubernatora złch 4 gr. Sikorski Adwokat złch 23 gr. 15. Skwarkowska złch 11 gr. 10. Sawińska złch 18. Skurewicz złch 100. Skurewiczowa zł. 150. Swierszczewski złch 27 gr. 21. Szreyber Kowal złch 6 gr. 21. Stiepanow złch 417 gr. 3. Szreyter złch 2 gr. 16. Staszewski złch 47 gr. 21. Szczerbowicz szewc złch 13 gr. 10. Szepszel żyd złch 2 gr. 20. Szczerbaszewicz zł. 81 gr. 20. Srol żyd złoty 1 gr. 18. Żyliński złch 2 gr. 1. Szreyber zł. 1 gr. 9. Sędzie zł. 1 gr. 9. Tomkiewicz złch 42 gr. 20. Towiańska złch 2 gr. 15. Traczewski złch 31 gr. 6. Trap Gottlib złch 6 gr. 20. Taraszkiewicz Kapitan złch 8 gr. 6. Toczyłowski Szambellan złch 28 gr. 207. Timofiejew Kwartalny zł. 20. Trautmanowa zł. 4 gr. 20. Stolarz zł. 5. X. Uliński zł. 5 gr. 20. Ungirski złch 28 gr. 5. Ulinowicz złch 76 gr. 5. Wołkonowski złch 2. Wernow złoty 1 gr. 20. Wincza zł. 3 gr. 10. Woysiat Konstanty złch 13 groszy 15. Weysenholz Inspektor i Sukcessorowie złotych 71. Wolf złotych 13 groszy 16. Woytkiewicz złch 5 groszy 20. Wardziukiewicz Pisarz Weysenkola złch 35. Zelligen i sukcesorowie złch 13 gr. 22. Żółkowski złch 73 gr. 7. Zaremba złch 2. X. Żmuydecki lub sukcesorowie złch 40 gr. 6. X. Zygmuntowicz złch 4 gr. 21. Wszystkich pozwanych do jednoczasowey rozprawy edyktalnym pozwem zajętemi. O złożenie dowodów na probacyą swych stosunków. O wysłedzenie ich ruchomości i onych waluty, jako zaprzeczoney na aktach unieczemnienia. O pokaranie za kondyktu poczynione. O znikczemnienie wszelkich skryptów i tranzaktów nie podług prawa sporządzonych. O podeyscia wszelkie przez żydów dokonane czasu nieprawney zastawy i oney znikczemnienie. O sądenie na tychże żydach intrat pobieranych z domu Kuleszów, i poręki po ich decydowania. O skassowanie i znikczemnienie titulo prawa zastawnego nigdzie nie przyznanego i nie aktykowanego. O komunikacyą dzieła z Grodu Wileńskiego z żydami Zelcerami zaprowadzonego, po przedpisaniu JW. Gubernatora Wileńskiego Ławieńskiego, w rzeczy oszukania przez tychże Zelcerów do Sądu Grodzkiego Wileńskiego przestanego współ z śledztwem wyprowadzonym. O unieczemnienie stosunków niestusznych. O detrunkach nadpłaconych kredytorów należności. O obliczenie się z onemi. O zasądzenie summ na wszystkich pozwanych, tak za kartami, jako i za rachunkami, z procentami. O uwolnienie od wszelkiej odpowiedzi funduszów nieletnich, jako ze stopnia matki do ich przynależnych i nie zaonerowanych. O pierwszeństwo przed wszystkiemi pretensorami dla nieletnich uznania. O przysądzenie Kamienicy na Rudnickiey ulicy będącey, do której aktorstwa mają ze stopnia Kuleszów

nieletni Dauszkiewiczowie. O zasądzenie wszelkich intrat z oney pobieranych. O skasowaniu stosunków Arcy-Bractwa Szkaplerza św. przy Kościele Wszystkich świętych będącego. O amissy na niestawiających zapisanie. O znikczemnienie stosunków wszelkich na aktach czynionych przez tradycyjnych possessorów. O bliższość do dowodu i odwodu. O expensa prawne dla nieletnich wskazania. Oraz tego wszystkiego decydowania, co ze stopnia nieletnich proszonym będzie.

Roku 1829 miesiąca aprila dnia 9. Woźny świadcze, iż ten edyktałny pozew po wszystkich pretensorów i debitorów, z powództwa Antoniego i Juliana Dauszkiewiczów braci między sobą rodzonych, pod asystencyą Opiekunów dodanych: JW. Michała Sawickiego b. Prezydenta Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego i Kawalera i WWJPP. Piotra Nedeja Radnego Dumy Wileńskiej i Józefa Zdankiewicza Adwokata Magistratu Wileńskiego. Jedną kopiją dla wiadomości zaadcytowanych osób do gazet Kuryera Litewskiego podałem, a drugą kopiją do drzwi sądowych Ratusza Wileńskiego przybiłem i o exdywizyi majątku zeszyłych Stanisława i Maryanny Dauszkiewiczów w Magistracie Wileńskim odbyć się mającey, oznaymitem. Dat ut supra.

Stanisław Porynowski Woźny Powiatu Wileńskiego.

Drukować pozwolono. Dnia 20 kwietnia 1829 r. Wilno. Cenzor Jan Bärkmann.

3 Niżej podpisany brat rodzony zeszyły Michaliny z Wiszniewskich z pierwszego zamęścia Krusińskiej a w powtórnem Folkmarowej i opiekun pozostałego po niej potomstwa testamentem naznaczony z obowiązku mojego ostrzegam, iż oblig z podpisem Michaliny Krusińskiej na imie Antoniego Folkmara w roku 1827 w miesiącach ostatnich roku na summe rubli srebrem trzy tysiące dany, z przyczyn przez zeszyłą Michalinę w przód Krusińską a później Folkmarową tak w oświadczeniu dnia 20 marca roku idącego jako i w testamencie pod tąż datą przez nią sporządzonych i we właściwym urzędzie jawionych zamieszczonych, jest nieważnym, niewalorowym i jako de nullo dato et accepto nastaley znikczemnieniu uległym, co wszystko porządkiem prawnym z miejsca mojego dowodzić niezaniebdam, dla tego więc aby go nikt nienabywał i w żadne o niego niewchodził układy, takowe ostrzeżenie zanosząc do akt Ziemskich Wileńskich one potrzykroć w Kuryerze Litewskim umieszczam.

Jan Chryzostom Wiszniewski opiekun.

Roku 1829 maja 2go dnia. Przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego stanawszy osobiście WJP. Jan Chryzostom Wiszniewski, niniejsze ogłoszenie po nastaley rezolucyi wpisać do protokołu podał i w onym własnoręcznie się podpisał. Świadczy Reg. i Kaw. Jan Zienkowiec.

Wolno drukować 4 marca 1829. Michał Oczapowski Professor, Cenzor.

3 Niżej podpisany, czynię niniejsze przed Aktami i publicznością oświadczenie, z następnego powodu: o zgonie ś. p. Xiędza Cezarego Kamińskiego Opata Leszczyńskiego, nie prędko doszła wiadomość do prawdziwych

sukcessorów jego, ja do rzędu tych sukcessorów należący, zarazem z takową wiadomością, otrzymałem dopiero informacją i o tém: że niejacyś Kamińscy najnieprawniej przypytawszy się do sukcessyi, znaczną jej część w gotowych pieniądzach, w drogocennych sprzętach i ruchomościach, oraz w obligach od różnych osób, zeszytemu Opatowi Kamińskiemu służących, zagarnęli: reszta zaś na miejscu w Leszczach, i po innych miejscach zagrzęzła. Z tego powodu widzę się zmuszonym wszech w obec i każdego komu o tém wiedzieć należy wszechności ostrzedz: imo że gdzie i jak wypada dowiodę, iż wspomnieni niejacyś Kamińscy, pod wszelkimi względami najmniejszego prawa do spadku po ś. p. Opacie Kamińskim zupełnie dla nich obcym, nie mają. Zdo że ci którzy w jakiegokolwiek z temiż mniemanami sukcessorami, bez potrzebnego o ich prawości przeświadczenia, a zatem nie należnie wchodzili w układy, i wydawali do ich rąk na stracenie sukcessyjne fundusze, a zwłaszcza gdy sami mniemani sukcessorowie, okaza się nie odpowiednimi, wszelkie z tąd pochodzące dla prawych sukcessorów szkody, wynadgrodzić będą musieli, równie jak ci którzy wprost sami ważyli się zafrymareczyć i na korzyść swoją obrócić. Ztóż że bardziey jeszcze będą odpowiedzialnymi ci, którzy po niniejszym ostrzeżeniu, osmielą się traktować z rzeczonymi mniemanymi sukcessorami, jak z aktualnymi, wypłacać im summy, odbierać od nich pieniężne dokumenta, przyjmować kwietacye lub przelew, słowem wchodzić w jakiegokolwiek ogółowe lub cząstkowe w rzeczach spadkowych zeszyłego Opata stosunki. Jakowe oświadczenie, po zapisaniu w księgi sądowe i przez Gazety Kuryera Litewskiego ogłosić się mające, własną ręką podpisuję. Dat. roku 1829 miesiąca kwietnia 30 dnia. Ludwik Brzeziński b. Sędzia Graniczny Appelacyyny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1829 miesiąca maja 1 dnia przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego stawając osobiście W. Pius Rydzewski Regent Graniczny Miuski niniejsze Oświadczenie wpisać do protokołu po nastaley w dniu dzisiejszym rezolucyi podał i w onymże własnoręcznie podpisał się.

Świadcze Jan Zienkowiec Regent i Kawaler

Drukować pozwolono. Wilno dnia 2 maja 1829 roku. Jan Bärkmann Cenzor.

2. Sąd Magistratu miasta Wilna wspólnie z Urzędnikiem powiatowym przywoławszy w dniu 13 julii ominionego 1828 roku sprawę exdywizorską massy Daniela Bukszy, gdy pomimo liczne odkłady i dopełnioną edyktałną ze strony massy adcytacyą, oprócz niektórych stron, a mianowicie Poznańskiego, Heymana i Sznaichenbergówny, dalszych kredytorów przez zapowzy powołanych, stanności do daty niniejszej doczekać się nie mógł; z tego powodu przez zapisaną w dniu 7 idącego miesiąca maja rezolucyą postanowił: wezwać wszystkich tychże kredytorów do bezzwłocznego objawienia swoich stosunków i razem zawiadomić: iż Sąd niniejszy od dnia 15 tego miesiąca na poobiednich sesyach ciągle kontynuowaniem wyrażonej sprawy zajmować się będzie. Datt 1829 roku maja 8 dnia. Marcin Strauz Burmistrz.

Wilno dnia 10 Maja v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, ошъ Санктпетербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеши, что въ ономъ продаеши сь аукціоннаго публичнаго шорта заложённое и просрочённое недвижимое имѣніе Помѣщика Викентіа Іосифовича Буповича, состоящее Витебской Губерніи и Повѣща при имѣніи Велидичахъ дворовыхъ людей 7, въ деревняхъ: Бураковъ за исключеніемъ 18,—22. Боларъ 41, Комловъ 24, Бурлаковъ 18, Козинцы 52, Лозовкѣ 43, и Каплуновъ 13, а всего 200 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной строеніемъ; для чего назначены сроки шортамъ сего года іюня мѣа: первый 11, въпорый 13 и третій 18 числѣ. Желашіе купити имѣніе сіе могутъ являеши въ Опекунскій Совѣщъ, показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣши въ ономъ продаваемому имѣнію, описъ, условіе, и форму купчей крепости. Экспедииторъ Осмоловскі.

1 Od Rady Opiekuniczey S. Petersburgskiej Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszém ogłasza się: iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu, nieruchomy majątek Obywatela Wincentego Józefowicza Butowicza, położony Witebskiej gubernii i powiatu w majątku Welidiczach dworowych 7, we wsiach: Burakowie za wyłączeniem 18—22, Bojarze 41, Komlowie 24, Burlakowie 18, Kozince 52, Łozowce 43 i Kaptunowie 13, w ogóle 200 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow tego r. czerwca: 1szy 11, 2gi 13 i 3ci 18; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekuniczey pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej sprzedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaznego prawa. Expedytor Osmołowski.

1. Od Wileńskiego Kommissoryatskiego Kommissyonierstwa ninieyszém ogłasza się, iż z przyczyny niejawnienia się życzących na terminy do targow byłych 19, 22 i 25 kwietnia, i potem 4, 6 i 8 tego maja na dostawę zapasow i materyałow do Bobruyskiego woyskowego szpitala, wyrażonych w ogłoszeniu w Kuryerze Litewskim w N. 37, 38 i 39, Kommissyonierstwo odłożyło jeszcze nadal takowe targi tegoż maja na 24, 27 i 30, na które zechcą, życzący podjąć się tej dostawy, przybydź do tego Kommissyonierstwa, na wymienionych w uprzednich Numerach Kuryera Litewskiego warunkach.

Zarządzający 7mej klasy Chreptowicz.
gtey klasy Uhliczynin.
Aktuariusz Truchaczew.

1 Doczytując oświadczenie w dodatku Kuryera Litewskiego pod N. 54 przez Ludwika Brzezińskiego mianującego się bydź successorem po zeszytym X. Cezarym Kamińskim Opacie Leszczyńskim umieszczone, w którym wyraził, że wiadomość o śmierci pomienionego Opata nieprędko mu doszła, zatem nie mógł odebrać drogocennych rzeczy i summ na obligach u różnych osób zostających, jakowe najnieprawniej zagarnęli niejacyś Kamińscy. Przeciwno takowemu oświadczeniu pod datą 30 kwietnia w Aktach Ziemskich Powiatu Wileńskiego zapisane-

mu, niżej podpisany w imieniu własnym i dalszego rodzeństwa następny zanoszę reprocess: Zgon ś. p. X. Cezarego Kamińskiego Opata Leszczyńskiego nastąpił w dniu 20 marca 1827 roku, po którym jako rodzeni synowcowie Eleutery, Adolf i Józef z naturalnego pochodzenia od brata rodzonego zeszytłego Opata to jest: Józefa Kamińskiego Rotm. Ptu Oszmiań. spadek na nas przychodzący w moc składanych gdzie z porządku wypadało prawnych i kwestyonować nie mogących dowodów, bez żadnego od nikogo zaprzeczenia osiągnęliśmy; wiedział o tém bardzo dobrze zapisujący oświadczenie Ludwik Brzeziński, gdyż pomimo urzędowego wezwania przez gazety Kuryera Litewskiego w dacie 13 sierpnia 1827 roku uczynionego, przybywszy do Wilna na początku 1828 roku dla oporządzenia się przed ożenieniem, mieszkał w moim domu górą tygodnia, gdzie nie tylko był uwiadomiony o zabranii prawnym przez nas synowców wszelkiego pozostałego po zmarłym stryju X. Opacie majątku, ale nadto jeszcze w nagłej potrzebie na usilne proźby pożyczyl u żony mojej potrzebowane quantum pieniędzy; znając przeto Brzeziński nas naybliższymi do spadku, nie śmiał żadney uczynić kwestyi, ile najmniejszego do onego nie mający prawa, lecz gdy tenże Brzeziński stał się zawodnym w opłacie pożyczonych pieniędzy, i o oddanie onych liczn czyniono dopominek, był kilkarazowie w domu moim gdzie w dniach 26 i 27 apryla idącego roku za przedstawieniem swej bidności otrzymał ustąpienie procentu, z odkładem wypłaty summy na rok przyszły. Oprócz powyżey uczynionego daru należy przypomnieć Brzezińskiemu, że liczne nie tylko z rąk protestującego otrzymywał wsparcie, lecz kilka razy zasłonił fundusz jego od niebezpieczney zraty, zatem mógł znać i wiedzieć kto spadek do siebie należny po X. Kamińskim przyjął, gdy przeciwnie w oświadczeniu zapisanym użył tytułu „niejacyś Kamińscy.” Śmiały nader krok Brzezińskiego w zapowiedzeniu bliższosci pokrewieństwa po zeszytym X. Cezarym Kamińskim uczyniony, z okazji dopomnienia się u jego należności, daje powód odpisującemu wyświecić, komuby o tém wiedzieć należało, że Brzeziński niewłaściwie i nieprawnie przypytuje się do pokrewieństwa, które jeżeli i mogło kiedyś zachodzić w dalekiej bardzo linii, najmniejszego dziś, przed naybliższymi successorami związku do spadku, nie nadaje prawa, tém bardziej że bliższe rodzeństwo żadney w tém względzie kwestyi czynić nie odważyło się. Zapowiada tenże Brzeziński dochodzenie jakby należney do jego własności z successyi przypaść mogącey, tak na tych co otrzymali spadek jak równie którzy wydali takowy nieprawnie, przeciwko czemu żałujący zapowiada, że gdy po stracie własnego funduszu Brzeziński drogą zarmitrżenia cudzego, ośmiela się zaprowadzać proces z narażeniem na liczne straty nie będąc sam odpowiedzialnym do wynagrodzenia ponieść się mogących kosztów, czy to z własnego instynktu lub z porady osób należących do jego rodziny, naraża oświadczałających się pełniących służbę skarbową do przynoszenia mu na nieprawne żalenia się odpowiedzi; przeto nim z kolei oto właściwym porządkiem gdzie należy rozpoznanie

Sądowe nie nastąpi, ażeby fundusz Brzezińskiego bądź to na ziemi lokowany, bądź to na obligacjach zostający, nie uległ sfrymowaniu na przypadek paść mogącej odpowiedzialności, znajdując potrzebę ostrzedz wszystkie interessowane osoby, pod jakimkolwiek bądź względem fundusz utrzymywać mogące, iżby onego do rozprawy prawnej temuż Brzezińskiemu nie wydawali, w przeciwnym zdarzeniu sami do odpowiedzi pociągnięni będą. Nim zaś o to wszystko rozpoczęte zostaną kroki procederowane z Brzezińskim niniejszy w aktach publicznych zapisując remanifest, ony dla wiadomości interessowanych w dodatku Kuryera Litewskiego umieszcza się. Datt 1829 roku maja 7 dnia.

Eleutery Kamiński, Sekretarz Kommissyi Naywyżey dla miasta Wilna ustanowionej G. S. Roku 1829 miesiąca maja 7 dnia. Przed Sądem Grodzkim Ptu Wileńskiego obecnie stawając WJP. Eleutery Kamiński Sekretarz Kommissyi Naywyżey dla miasta Wilna ustanowionej, niniejszy process stosownie do zakroczony na podaną prozbę w dniu dzisiejszym rezolucy, wpisać do protokołu podał i w onym własnoręcznie rozpiął się.

Swiadcę Regent Onufry Horodeński. Dozwala się drukować. Wilno dnia 9 maja 1829 roku. Cenzor Leon Borowski.

Sąd Exdywizorski na jednoczasowe wszystkich ogólnie kredytorów i pretensorów szlachty Onufrego Eytmina Sędz. usatysfakcyonowanie, Remissą Litewsko Wileńskiego Głównego Sądu 2go Departamentu przeznaczony, od dnia 27 omińionego mca marca w majątku konkursowi uległym Barbaryszkach exystujący, gdy dotąd mimo tyloliczne awizacye stannosci WW. kredytorów niedoczekał, z tego przeto powodu jakoby też na mocy podanych submissyow i wyrażonych w nich pobudek, Sądy swoje do dnia 1 mca augusta terażniejszego roku odroczył, w jakowym czasie aby każda z interessowanych stron z pełną gotowością jawiła się, obowiązując i jak stawającym domierzy prawną satysfakcyę, tak też na niestawiających i nieudowodniających w tém Sądzie swoich pretensyow do Szlach. Onufrego Eytmina, że wieczną zapisze amissyą o strzega. Datt roku 1829 apryla 24 dnia.

Prezyd. Ziem. Osz. Kaw. Ruymund Chodźko.
Sędzia Ziem. Zawil. Kawal. Antoni Kocięł.
Pisarz Grodz. Zawilej. Kurkowski.
Regent Michał Grądzki.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCISamowładnącego Całą Rosyą, etc. etc. etc.

Urodzonym: Wincentemu Dowgialle Prezydentowi Sądu Głównego Wileńskiego i Kawalerowi, Brygidzie Korsakowej Pułkownikowej, Józefowi Römerowi Prezydentowi b. Sądu Granicznego Apellacyynego Ptu Trockiego, Franciszkowi Przeciszewskiemu, Antoninie Przeciszewskiej Chorażyney, Kazimierzowi Bystramowi Szambelanowi, Józefowi Gorskiemu Starościcowi Wiekszniańskiemu, Michałowi Hrabu Tyszkiewiczowi Pułkownikowi b. Woysk Polskich, Zofii z Pacow Hrabini Potockiej a teraz Generałowej Niesiołowskiej, Ludwikowi Dąmbrowskiemu Podkomorzemu, Marcinowi Kundziczowi Sędziemu Granicznemu Ptu Wileńskiemu, Józefowi Weysovi, Ignacemu Bułhakowi

Marszałkowi, Janowi Pileckiemu Komornikowi, Franciszkowi Grycewiczowi Prezydentowi, Onufremu Dąmbrowskiemu, Piotrowi Puciatowi Skarbnikowi, Elżbiecie Sorokinowej Majorowej, Kajetanowi Kuligowskiemu, Giertrudzie Orłowskiej, Józefowi Eyssymontowi Sowietnikowi, Antoniemu Römerowi b. Marszałkowi, Michałowi Pruszyńskiemu Podkomorzemu, Maryannie Puzyniney, Kunegundzie Pruszyńskiej Prezyd., Tadeuszowi Hałkowi, Jerzemu Juszkiewiczowi, Teressie z Kocięłów Rodziewiczowej, Klarze z Dąmbrowskich Giedroyciowej, Stanisławowi Guciewiczowi w stopniu Sowietnika Strumitły będącemu, successorom Daniela Paszkiewicza Komissarza, Julijanowi Wojewódzkiemu Regentowi, Kajetanowi Święteckiemu b. Prezydentowi Sądu Ziemskiego Ptu Zawileyskiego i Kawalerowi, Hieronimowi Kostrowickiemu, Tomaszowi Mineykowi Starościcowi Stokliskiemu, Hypolitowi Wołkowi Prezydentowi b. Gran. Ptu Wileńskiego, Tekli z Zenowiczow Mirskiej Podkomorzynę, Mateuszowi i Karolinie z Wołodźków Antonowiczom Chorażym Ptu Zawileyskiego, Piotrowi Muchlińskiemu, Wincentemu Jasiukowiczowi, Janowi Szytlerowi, successorom Ignacego Gorskiego Szambel., Kazimierzowi Łyszczyńskiemu, Gotlibowi Fedorowi Piekarzowi Wileńskiemu, Michałowi Haydukiewiczowi Prezydentowi Miasta Mińskiego, Ignacemu Strzyżewskiemu, Andrzejowi Szczosnowskiemu, Benedyktowi Wereszczyńskiemu, Katarzynie Żelskiej, Maciejowi Wizgirdowi, JX. Józefatowi Żarskiemu Prowincyałowi, oraz wszystkim XXłom Bazylianom Kasutskim, Xiędzu Starkutowiczowi Plebanowi Kurzenieckiemu obrządku łacińskiego, Xiędzu Buczewiczowi Plebanowi Kurzenieckiemu obrządku Unitskiego, PP. Maryanitkom Wileńskim, XX. Missyonarzom Smoleńskim, XX. Trynitarzom Antokolskim, XX. Wikaryuszom Katedry Wileńskiej, X. Janowi Kołbowi Plebanowi Worniańskiemu, X. Andrzejowi Sienkiewiczowi Plebanowi Swirskiemu, XX. Danilewiczowi i Jozonowiczowi Altarystom, Maurycemu Buczyńskiemu Kawalerowi Maltańskiemu, Franciszkowi Chłudzińskiemu, X. Maciejowi Rodziewiczowi, Rychardowi Wiszniewskiemu, Adolfowi Święcieckiemu Sędziemu Granicznemu Ptu Zawileyskiego, Piotrowi Frybesowowi, Brygidzie Sulistrowskiej Sędziny, Janowi Bobrowskiemu, oraz wszystkim dalszym kredytorom i pretensorom, Pozew Edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu, w majątności Kurzeńcu ustanowiony i dopiero ciągle agitujący się, z powództwa UUr. Alexandra Sulistrowskiego brata, Konstancyi z Sulistrowskich w zamęściu Skirmuntowej pod asystencyą męża Alexandra Skirmonta Prezydenta Sądu Granicznego Apellacyynego Ptu Pińskiego, i Antoniny Sulistrowskiej w asystencyi opieki wspólnie działających, jako successorów po zesłym s. p. Kazimierzowi Sulistrowskiemu Gubernatorze Mińskim, w rzeczy o to: iż gdy Ukazem Rządzącego Senatu 3 Departamentu roku 1828 augusta 23 za N. 2,012 wysłym, naznaczony został konkurs wieczysty, na usatysfakcyonowanie kredytorów zesłego Gubernatora Sulistrowskiego, z przepisaniem dalszych do uskutecznienia Sądowi Exdywizorskiemu prawideł, a Sąd Główny Miński w spełnienie takowego Ukazu,

zalecił ażeby wszyscy kredytorowie, bez zamięczenia czasu, pod rygiorem amissyi, w Sądzie Exdywizorskim pretensye swoje objawili, przeto żałcy aktorowie, przez niniejszą Edyktalną Cytacyą wszystkich kredytorów i pretensorów powołując następne zakładają Prośby: o przyjęcie satysfakcyi z dóbr i funduszów wedle Ukazu Rządzącego Senatu, Exdywizyi ulegających, w Taxie wieczystey, o rozpoznanie waluty pretensyów, o załatwienie ostateczney z obżałmi o wszystkie pretensye i stosunki oblikwidacyi. O skasowanie pretensyi niesłusznych i niemających prawney legalizacyi. O rozciągnięcie skutkow amissyi, na wszystkie pretensye, które nie zostaną objawione, i o to wszystko co czasu sprawy prozonom będzie. S. Z. M.

Roku 1829 miesiąca maja 8 dnia. Woźny niżej wyrażony zeznając, iż tego Pozwu edyktalnego z Instancyi JWW. Alexandra Sulistrowskiego, Konstancyi z Sulistrowskich Skirmontowej, i jej męża Alexandra Skirmonta Prezesa Sądu Granicznego Apellacyjnego Ptu Pińskiego, oraz Antoniny Sulistrowskiej pod asystencyą opiekunów wspólnie działających, jako sukcesorów po zeszyłym s. p. Kazimierzowi Sulistrowskiemu Gubernatorze Mińskim, kopią zgodną z autentykiem dla wiadomości wszystkich Gubernatora Sulistrowskiego JJWW. i WW. kredytorów na czele pozwu niniejszego wymienionych, do Gazety Kuryera Litewskiego celem trzykrotney awizacyi, i stawienia się przed Sądem Exdywizorskim w majątności Kurzeńcu, Gubernii Mińskiej Ptu Wileyskiego agitującym się, podałem.

Augustyn Jackowski Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1829 maja 8 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wileńskiego stawając osobiście woźny w górze wyrażony relacyą pozewną zeznał i w protokule woznińskim własnoręcznie rozpiął się.

Świadcze Jan Zienkowiez Wileński Ziemski Regent.

Drukować pozwolono. Cenzor Paweł Kukolnik, D. 8 maja 1829 r.

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowey Expedycyi ogłasza się, iż na uzyskanie liczący się na żydzie Alexandrze Łuńcu skarbowey należności 14,721 rubli 83 kop., przedstawione przezeń na ewikoyą murowane domy szawelskich obywateli ocenione: Ignacego Łuńca 1,000 rubli i Abrama Eliaszewicza 600 rubli assyg., dla niejawnienia się życzących kupić one na wprzód naznaczone terminy; oddano nanowo na sprzedaż z publicznych targów, i do tego naznaczono terminy: 1szy 8, 2gi 10 lipca tego roku, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania ogłoszenia w Sanktpetersbarskich albo Moskiewskich gazetach; zatem życzący kupić pomienione domy, zechcą przybyć na pomienione terminy do tego Rządu. Maja 4 dnia 1829 roku.

Sowietnik Dmitrowski.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stoła Konarzewski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc.

2 UUr. Józefowi Ludwikowi Kossakowskiemu, Agnieszce z Kossakowskich Ołdakowskiej, i dalszym sukcesorom Pawła Kossakowskiego, Antoniemu i Kasprowi Mieszkowskiemu, lub ich

sukcesorom, Michałowi i Ignacemu Dąbrowskiemu lub ich sukcesorom, Antoniemu Szczuce, Józefowi i Teofilowi Wyszowskiemu, Franciszkowi Małgorzacie i Annie Wyszowskiemu sukcesorom Ewy Wyszowskiej; Pawłowi Kossakowskiemu, Antoniemu Niewodowskiemu, Wincetemu, Adamowi i Antoniemu Kossakowskiemu, Franciszce Antoniemu i Rochowi Modzelewskiemu, oraz Woyciechowi po Maryannie i Leonie Kiersnowskiemu, pozew po kondemnacie przed Sądem spraw Cywilnych a raczey Szlacheckiej Opieki Biał. i Sokol. Pttow wynosi się z instancyi Urodzonych Ignacego Mieszkowskiego, Anny z Brzozowskich, Arcichowskiej, Antoniny z Brzozowskich Pryncypatowej, Antoniego Tadeusza i Elżbiety Kiersnowskich, oraz Felicyny Dążewskiej z dokładem oycy Antoniego Dążewskiego o to: iż żałcy się Mieszkowski mając dla siebie i braci Antoniego i Kaspra Mieszkowskich, oraz krewnych Michała i Ignacego Dąbrowskich summę zł. 2000, osobno dla siebie zł. 200, zeszyły zaś Romuald Brzozowski mając podobnież sobie zł. 4865 gr. 16 zasądzone dekretem b. Pruskiej Biał. Regencyi na massie konkursowey zeszyłego Józefa Wyszowskiego dnia 15 augusta 1807 r. zapadłym. Gdy z powodu zmiany Rządu Pruskiego i niewypłacenia przez czas długi summ depozytalnych w teyże Regencyi Biał. pozostałych, odzyskać swych należności niemogli, tym czasem zaś dwaj bracia Antoni i Kasper Mieszkowscy, Michał i Ignacy Dąbrowscy, z sukcesorom zaś zeszyłego Romualda Brzozowskiego wnuk jego Woyciech Kiersnowski niewiadomo gdzie wydalili się i życie zakończyli, pozwani zaś Kossakowscy, Wyszowsky, Szezuka, Niewodowski, i Modzelewscy lubo współ kredytorowie tey massy w przekonaniu widać o niesłuszności swych pretensyi, żadnych starań z pozywającymi nieczynią o rozdział tey massy przez Rząd do wypłaty w każdym czasie już przygotowaney; przeto zmuszeni są obżał. edyktalnie przez gazety powoływać do rozprawy sądowey, w której otrzymawszy już w dniu 20 marca b. r. dekret niestanny pierwszego stopnia, powtórnie pozywają i prosić będą, o zapłatę solucyi za kondemnatę w zysku bannicyi doczesney otrzymaną, o przysądzenie żal. Mieszkowskiemu summy 2200 zł. z Procentami drugie tyle, a żal. Arcichowskiej, pryncypatowej, Kiersnowskiemu i Dążewskiej jako sukcesorom Romualda Brzozowskiego zł. 4865 gr. 16, z procentami drugie tyle, z massy konkursowey Józefa Wyszowskiego, i dozwolenie żal. takowych summ odebrania z teyże massy pod zawiadywaniem Sądu Gł. Biał. w ilości rub. sr. 1945 kop. 62½ zostającej, o uchylenie wszelkich zarzutów ze strony obżał. czynić się mogących, o wskazanie wieczney amissyi czyli upadku pretensyi obżał. i wszelkich niestawających kredytorów do teyże massy konkursowey Wyszowskiego stosować się mogących, i o wskazanie powrotu kosztów prawnych, pod inekwitacyą do majątku pozwanym.

Roku 1829 maja 1 dnia. Woźny świadczę, iż tę kopią pozwu dla wiadomości pozwanym do Redakcyi Kuryera Litewskiego dla umieszczenia w teyże gazecie przesłałem

Woźny Pttu Białostoc. Józef Sobolewski.

Wolno drukować. 6 maja 1829. Michał Oczapowski Prof. Uniwer., Cenzor.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY
MOSCI Samowładującego całą Rossyą etc. etc. etc.

z UUr. Józefowi Andrzejowi dwóch imion, Adamowi i Janowi Wnorowski, Teodozyi z Wnorowskich Chałubińskiej w dokładzie męża, i małoletniemu Soterowi Chałubińskiemu z Tekli Wnorowskiej rodzącemu się w dokładzie oycy i opiekuna Szymona Chałubińskiego, Maryannie Rudnickiej, pozew w miejsce exekucyi przed Sąd spraw Cywilnych Bielic. i Droh. Pttow na kadencyą następną S. Trojecką r. b. w mieście Bielsku odbywać się mającą, z powództwa UUr. Jana Głuchoniemego w assystencyi Kuratora Józefa Skwierczyńskiego oraz Kaspra braci rodzonych Łazowskich i Maryanny z Łazowskich Skwierczyńskiej w dokładzie męża działającej, w stosunek do dowodów i uprzednio wyniesionej żałoby i za oną niestannego wyroku uzyskanego na obzał. o to: zeszyły Maciej Wnorowski ostatniey woli swojej rozporządzeniem dnia 25 marca uczynioném, a dnia 7 kwietnia 1795 r. do Akt Ratusza Wasilkowskiego wprowadzoném zrobiwszy Ur. Pogonowskiego Exekutorem Testamentu, zobowiązał ażeby między innemi i żał. matce zeszyłej Antoninie w pańieńskim stanie zostającej, a pozniey za oycą żał. wyszyłej, zapłacił z gotowych pieniędzy zł. 1500 i z dalszych funduszow po ich ściągnięciu czer. zł. 250, a pozostałą od rozdziału ilości gotówki, ażeby w równej porcyi między cztery siostry, Pogonowskę, Rudnickę i Magdalенę poźniey za Klepackiego wyszyłą, oraz żał. matkę rozdzielił. Ur. zaś Pogonowski po zgonie Testatora zabrawszy pieniądze gotowe, część z nich dla swojej żony potrąciwszy, resztę pozostałą dla trzech jej siostr zł. 8413 gr. 18 wynoszącą, na folwarku Rameykach lokował, którą w roku 1818 podniósł, procent zaś od tej summy w ilości zł. 9261 gr. 25 narosły, poźniey za kaucyą z depozytu Sądu Gł. Biał. odebrał; nadto z dóbr Sidry zciągnął zł. 7372 gr. 22 i z summy w depozycie specjalnym pod zawiadywaniem Sądu Gł. będącey w obligacyach Pruskich gotówką wogóle zł. 10,368 gr. 18 za kaucyą odebrał, także sumę w depozycie cywilnym będącą z rub. srebr. 671 kop. 60 składającą się, także pod kaucyą z tegoż Sądu przyjął, oraz sumę jeszcze za Rządu Pruskiego tal. pruskich 200, z Regencyi Biał. w roku 1806 odebrał i takowe summy u siebie utrzymuje, a to dla tego że Regencya Pruska poczyniła zarzuty przeciwko ważności testamentu opuszczającego Andrzeja Józefa dwu imiennego a zaś Franciszka i Ignacego Wnorowskich zupełnie od sukcesyi usuwającego synow testatora i jakoby niemającego formalności prawami Polskimi zakreślonych. Testament ten ze swojego nastania jest ważnym teraz tem bardziej uprawnionym został, z przyczyny niejawienia więcey trzech dawności sukcesorów ominionych, za których Regencya poczyniła zarzuty, przez nikogo niepoparte. Między tém Ignacy Wnorowski, Klepacka bezpotomnie pomarli, z których po Klepackiej na obzał. Pogonowskę, Rudnickę i żał. sukcesyja Testamentem spornym dla niej zapisana spadła w równej proporcyi, należy. A tak żał. summ w stopniu matki i w trzeciej części w stopniu zmarłej Klepackiej Testamentem spornym zapisanych sobie należnych, gdy pozyskać nie mogą, Ur. zaś Pogonowski nadpłaciwszy tylko żał. sumę rub. sr. 658, resztę z summ ściągniętych

u siebie zatrzymał a jeszcze znaczną sumę tak Dekretem Exdywizyi Sidrzańskiej wykazaną, jakoteż u różnych osób do pozyskania należną, z powodu poczynionych przeciwko Testamentowi zarzutów odebrać takowych summ niemożna, przeto żał. zmuszeni są, celem pozyskania swojej należności udać się w opiekę prawa i w tym względzie następne przynoszą żądania: ażeby Sąd Cywilny obzał. do warowania miysca stannosci na kondemnatę w dniu 15 marca b. r. z zyskiem banieyi doczesney uzyskaną, zobowiązał, poczem Testament sporny dotąd przez obzał. niezaprzeczony, i samą dawnością czasu uprawniony utwierdziwszy, mocą onego summy jedną z Testamentu dla żał. matki zapisaną, a drugą z głowy zmarłej Magdaleny Klepackiej w trzeciej części przypadłą z procentami i kosztami dla żał. zasądził. Nadpłaconą ilość ze schedy dla żał. zasądzić się mającey potrącił, i oraz daną kaucyą na przeniesienie summy uwolnił, i to wszystko rozwiązał, co czasu sprawy proszonym i dowiedzionem będzie. Z wolną poprawą na żałobie.

Roku 1829 miesiąca maja 1 dnia, niżej podpisany woźny za zgodność tej kopii z autentyczną żałobą poświadczam.

Woźny Sądu Głównego Białostockiego Kazimierz Sachoeki.

Wolno drukować 6 maja 1829. Michał Oczapowski Professor Uniwer., Cenzor.

z Murowany dom w mieście gubernickim Wilnie na przedmiesciu Pohulanka sytuowany, obywateli Hellertów, z przynależącem do onego gruntem i ogrodem fruktowym, ze szkółką i topolami, oraz warzywnym, również stającą ze składem i lodownią, do sprzedania; życzący sobie kupić takowy dom, niech się zgłosi do właściciela tamże mieszkającego. Maja 7 dnia 1829 roku.

Wolno drukować Polimeyster Chrzastowski.

Myśląc zrobić drugą edycyą grammatyki języka niemieckiego, wydanej przezmnie w roku przeszłym, upraszam wszystkich, którzy chcieli sobie zadać trud przejrzenia tego dzieła, aby mi raczyli zakomunikować uwagi swoje, jakiekolwiek nad niem poczynili; chciałym bowiem aby w każdej nowej edycyi, dzieło to, znacznie pomnożone i sprostowane w uchybieniach na widok publiczny wychodziło. Każda gruntowna uwaga, czy to nad planem ogólnym, czyli też nad szczególnymi częściami tej grammatyki z wdzięcznością przyjęta będzie.

Albert Lidl Nauczyciel Gimnazjum Wileń.

Dozwala się drukować. Wilno dnia 7 maja 1829 roku. Cenzor Leon Borowski.

2. Podaje się do publiczney wiadomości, że Romans moralno-satyryczny *Jan Wyżhin*, napisany oryginalnie w rossyjskim języku przez Tadeusza Bułharyna, za które dzieło autor otrzymał od NAYJASNIEYSZYCH CESARZA I CESARZOWEY, dwa pierścienie brylantowe, część jego pierwsza przytłumaczona drukuje się. Życzący prenumerować na całe dzieło składające się ze czterech części, ceną rubli sr. 3, zechcą zgłosić się do drukarni XX. Missyonarzy albo do sklepu P. Wołczanina w domu Wańkowieczówien, lub do xiegarni P. Żółkowskiego na ulicy Sto-Jańskiej.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kułolnik 4 maja 1829 roku.